

Protest Male antante. - Nemci proti inozemski kontroli.

MALA ANTANTA PROTESTIRA PRI DRUŠTVU NARODOV IN PREDLAGA NAJ NASTOPA PROTI MADJARSKI V AFERI VTIHOTAPLANJA ITALIJAN-SKEGA OROŽJA.

Zeneva, Švica. — Kakor je bilo poročano, so na avstrijsko-madjarški meji izsledili pošiljatev orožja iz Italije za Madjarsko. Pošiljatev je bila označena, kot deli za stroje. Madjarska je hotela zadevo prikriti, da bi je ne dolžili, da vtihotaplja v svojo deželo orožje, je izjavila, da je pošiljatev namenjena za Poljsko. Poljska vlada je takoj zanikala madjarsko trditev. Mala antanta zdaj zahteva od Dr. narodov, ker spada ta afeta v njegovo kompetenco, da zadevo preišče in pozove Madjarsko na zagovor. Zahtevajo, da pride ta zadeva meseca marca na seji liginega sveta v pretres. Sokrivdo nosi Italija, to je jasno. Mussolini razvija široko zasnovano akcijo za zavarovanje svojih pridobitev na Balkanu. Madjarska igra pri tem isto vlogo.

Znano je tudi, da se madjarske privatne organizacije tajno oborožujejo. Za Čehoslovakijo je potrebna naistožnost, čeječnost na jugovzhodni meji in stalna pripravljenost.

Kakor trdijo, je obstojala pošiljatev iz 1200 zaklopov za strojne puške, ki se na Madjarskem ne morejo izdelovati. Madjarski je po mirovni pogodbi dovoljeno najvišje število 35 tisoč mož, katerega število je pa s tajnim oboroževanjem madjarskih organizacij, študentov in mladine jako prekoračeno.

MILWAUKEE DOBI "SUBWAY."

To leto bodo pričeli v Milwaukee graditi predor za podzemeljsko železnico; delo bo končano v treh letih.

Milwaukee, Wis. — V Chicago, Ill., se je veliko pisalo in delalo načrte za prepotrebno podzemeljsko železnico, a dozdaj je le še na papirju. Bolj napredni so pa v Milwaukee. Še to leto se bo pričelo graditi progo za električno železnico; pol milije bo izpeljane pod zemljo "subway" in 1600 čevljev nad ulico. Rapid transit line bo to delo, ki bo trajalo tri leta, stalo \$4,000,000. Tako poroča S. B. Way, predsednik električne kompanije.

PES REŠIL SVOJEGA GO-SPODARJA SMRTI.

Cedar Rapids, Ia. — G. P. Clark, ki živi v bližini Wade-na, se je s svojim psom vračal ob železniški progi domov. Med potjo mu je prišlo slabo in je padel na tračnice. Pes je stal poleg in silno lajal. V tistem se je pa približeval vlak proti mestu, kjer je Clark ležal v nezvesti. Pes je tekel po progi vlakom nasproti ter lajal in se ni umaknil s proge. Kurjač na vlak je to zapazil in opozoril strojevodja, ki je vlak ustavil tik pred Clarkom, katerega so potem spravili k zavesti.

NEMCIJA SE VEDNO ČAKA NA ODGOVOR FRANCIJE.

Na apel nemškega zunanjega ministra za izpraznitev Porurja ni nobenega odgovora iz Francije. — Načrt Francije je le, da odpokliče par tisoč mož.

Berlin, Nemčija. — Nestrpno čaka Nemčija, katero, kakor mora tlačiti kontrola inozemcev, kdaj bo Francija odgovorila na apel zunanjega ministra Stresemanna za izpraznitev Porurja po francoskih četah. Nemčijo že dovolj dolgo vlačijo za nos z obljubami, ki pa ji prav nič ne hasnejo. Boli jo, ko mora skrbeti za prehrano vojaštvo drugega naroda na svojih tleh. Nemčija točno plačuje odkazane ji oblige-cije po Dawesovem načrtu. Nemci vedo, če bi tako ne postopali, bi jim narodi še manj zaupali. Vendar težko prenašajo, da bi se jim vračalo zahtevajo, naj se jim vrača dobro z dobrim.

Po vestih iz Pariza, francoska vlada nima namena izprazniti Porurja, pač pa ima v načrtu, da bo odpoklicala par tisoč mož. Stresemann je v svojem govoru v državnem zboru rekel, da je nemogoče misliti na politični sporazum s Francijo, dokler bodo v Nemčiji francoski vojaki.

PLEN PROHIBICIJSKIH AGENTOV.

V dveh tovornih vozeh so našli žganje iz Detroita, pošiljatev je bila označena kot stroji. — Žganje je vredno nad \$50,000.

Chicago, Ill. — Prohibicijski agenti so izsledili v dveh železniških tovornih vozeh na postaji za tovorne vozove na Chicago in Kildare ave., žganje, vredno nad \$50,000. Tovor v vozeh je bil označen kot stroji, čemur pa prohibicijski agenti niso verjeli in kare odprli, kjer so našli žganje. Pošiljatev je prispela iz Detroit, Mich., ugotovili so, da je žganje iz Kanade. Oblastim so znane osebe, ki so zapletene v to zaroto, katerih pa nočejo objaviti.

KAJ PRAVI 110 LET STARA ŽENICA?

Chicago, Ill. — Mrs. Nettie Gagerovic, 824 Claremont ave., bo, če bo živela do 28. marca, stara 110 let. Starica je popolnoma zdrava in pravi, da se ne počuti staro. Poleg drugega je rekla sledeče: "Vedno sem jedla in pila kar sem hotela. Tudi vino sem pila, ki mi ni prav nič škodovalo. Jaz sem še danes ravno tako sposobna za delo, kakor sem bila pred 30 leti. Ne vem vzroka, zakaj bi ne mogla vsaj še kakih deset let živeti."

Slika nam predstavlja Harlan H. Zodtnerja, ki je odpotoval v Calamo, Chile, kjer bo prevzel vodstvo observatorija v Smithsonian zavodu.

DRZNI BANDITI POD KLJUČEM.

Policija je izsledila bančne roparje; aretirala je dve ženski in štiri moške; tekono dveh tednov so oropali tri banke; plen \$100,000.

Chicago, Ill. — Zadnje čase se je mnogo čitalo o bančnih ropih, vedno pa so roparji odnesli pete in izginili, ne da bi pustili kakšno sled za seboj. V par tednih so oropali tri banke, skupni plen znaša nad \$100,000. Zadnji rop je bil izvršen pri Industrial State banki. Tukaj so se pa storili uje-li. Kakor je bilo že poročano, so v nedeljo banditi ugrabili 23 letnega bančnega uradnika, Jamesa Dillona. Izpovedal je, da so ga banditi prijeli in ponoči so imeli zaprtega, proti jutru so ga, pa primorali, da je šel z njimi na banko in jim odprl blagajno, iz katere so vzeli denar in pobeignili. Policija pa izpovedi Dillona ni verjela. Posrečilo se ji je iz njega spraviti resnico. Izpovedal je, da je bil v zvezi z banditi, ki so banko oropali, obljubili so mu, da bo dobil 25 odstotkov od plena. Dillon je povedal ime na roparjev, vsi so mladi ljudje — dve ženski in štiri moški. Pri njih so našli \$11,834, od vsote \$40,000, katero so ukradli na banki.

SMRTNA NESREČA PRI DELU.

Bogota, Colombia. — V Palmiri so gradili neko poslopje, ki pa se je zrušilo, predno je bilo dogotovljeno; sedem delavcev je prišlo ob življenje.

HICKMAN NI PRI ZDRAVI PAMETI?

Šolski tovariši morilca Mariana Parker so izpovedali, da sodijo, da Hickman ni pri zdravi pameti. — Tudi njegova mati je slaboumna.

Los Angeles, Cal. — Zagovorniki Williama Hickmana, ki je umoril 12 letno Mariano Parker, si na vse mogoče načine prizadevajo, da bi mladeniča rešili smrti na vešalah. Dokaze iščejo, po katerih hočejo porotnike prepričati, da Hickman ni pri zdravi pameti. Tako so dobili od nekaterih šolskih tovarišev Hickmanove podatke, po katerih sodijo, da mladeniču v resnici malo manjka.

Dr. L. R. Brown iz Arkansas državne bolnišnice za bolne na živcih je izpovedal, da je mati Hickmana, Mrs. Eva Hickman, kazala znake slaboumnosti, ko je bila stara 33 let. V zavodu za bolne na živcih je bila par mesecev, ker je grozila, da bo pomorila otroke. Segli so še dalje v zgodovino Hickmanove družine in pronašli, da je bilo v rodbini več takih, ki niso bili pri zdravi pameti.

V sredo je bil Hickmanov rojstni dan, katerega je obhajal na ta način, da je stal pred porotniki s svojim 16 letnim tovarišem Welby Huntom.

100 OSEB ZMRZNILO V PERZIJU.

Teheran, Perzija. — V bližini Ardebila so našli na enem kupu 100 oseb zmrznjenih. V Perziji že dolgo ne pominjijo tako hude zime, kakor je letos.

KRIŽEM SVETA.

— Leavenworth, Kas. — Kongresnik D. R. Anthony, ki je že 21 let poslanec, si je z naporom delom v kongresu nakopal bolezen, želi si pokoja. Izjavlja, da bo, ko poteče njegov termin, šel v zaslužni pokoj.

— Rim, Italija. — Mgr. William Forbes, škof v Jolietu, Canada, je bil imenovan za nadškofa v Ottawa, Canada. — Kardinal Bonaventura Cerretti, bo zastopal sv. očeta na evharističnem kongresu, ki bo meseca septembra v Sydney, Avstralija.

— Berlin, Nemčija. — Farmarji v raznih krajih Nemčije, zlasti pa v Odenburgu, so priredili demonstracije, z namenom da bi privedli vlado do tega, da bi jim dovolila kredit, ki jih potrebujejo za povzdigo poljedelstva.

— Miami, Fla. — Roger Lewis, star 28 let, je bil pri tukajšnjem kriminalnem sodišču obsojen na deset let ječe, ker je pisal nekemu tukajšnjemu dentistu grozilo pismo, v katerem je zahteval \$500.

— Irkutsk, Rusija. — Vrsijo se priprave, da bodo spremenili Irkutsk v veliko mednarodno letalsko postajališče. Z delom se je že pričelo.

— Stanford University, Cal. — Pouk na tukajšnji šoli je ustavljen, ker je izbruhnila otroška naraliza. Doslej je bilo sedem slučajev naznanjenih.

— Strasbour, Francija. — V svetovni vojni so Nemci tudi orgle v tukajšnji katoliški katedrali pokončali. Iz njih so vzeli 2200 piščalk, katere so potem spremenili v kroglice. Zda nabirajo po mestu prišpevka za nove orgle, ki bodo stale milijon frankov.

— Madrid, Španija. — Južna španska obal je bila te dni zelo prizadeta po viharju. Vnel malih čolnov se je ob skalovju razbilo: pet ribičev je prišlo ob življenje.

— Chicago, Ill. — Statler Hotels korporacija bo v sobe za tuje, katerih ima skupno v Ameriki 7,700, postavila radio, za kar bo izdala milijon dolarjev. Potrebne aparate je naročila od Western Electric kompanije.

— Santiago, Chile. — Kongresu je bil predložen predlog za pobijanje pijančevanja v rudarskih krajih, kjer je pijančevanje zelo razširjeno. V Tarapac in Antofagasta, to je v severnem delu države, se nahajajo bakreni rudniki, kjer je precejšnja množina delavcev zaposlenih.

DRZEN ROPARSKI NAPAD.

Chicago, Ill. — Šest maskiranih roparjev je prišlo ponoči v hišo Josepha Fekete, ki stanuje nad banko na 2321 W. Chicago avenue. Grozili so mu s smrtjo če bo klical na pomoč in njegovo ženo so davili. Ob 7 uri zjutraj se jim je zdeliprimeren čas in so vdrli v banko ter pobeignili s plenom v znesku \$23,000.

Naročite najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

Iz Jugoslavije.

V BUDINAH PRI PTUJU SE JE PRIPETILA SMRTNA NESREČA, KATERE ŽRTE V JE POSTAL DALEČ NAOKROG ZNANI ČEVILJA R BRMEŽ. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Strahna smrt med ledom.

Čevljar Brmež iz Budine pri Ptuj se je vračal neko noč po Božiču domov. Revez je padel v potok Rogoznico in je pri padeu zdrobil zamrznjeno gladino ter prišel v vodo. Hotel se je očitno še rešiti, a so mu pošle moči. Ko so ga čez več dni našli, je stalo njegovo truplo pokonci zamrznjeno v vodi in se je z roko krčevito prijemalo še veje drevesa na bregu. Morali so led razbiti, da so truplo spravili na kopno. Brmež je bil gluhonem in znan daleč naokoli. Žalostna njegova smrt je vse prebivalstvo globoko pretresla.

Huda lakota v južnih deželah.

Hercegovinska oblastna skupščina v Mostarju razpravlja te dni o pomoči stradalajočim krajem. Posl. Vuković je v svojem poročilu navedel, da v mnogih vaseh ni prav nobene hrane več in jedo ljudje listje, drevesno skorjo, trhel les itd. Podpora naj se da v denarju, ker je živž pri trgovcih do 20 odstotkov cenejši nego v pomožnih zadrugah.

Tudi splitska oblastna skupščina je te dni nujno obravnavala o pomoči stradalajočim. Poročila so naglašala, da je letos Dalmacija pridelala 6600 vagonov manj žita nego lani; a že ob srednje dobrih letinah Dalmacija navadno strada, kaj šele letos. Poseben odbor je odšel v Belgrad, kjer je predložil vladi zahteve za prvo pomoč. Zahtevajo 300 vagonov koruze, nadaljevanje javnih del in davčne olajšave.

Dve večji tatvini v Ljubljani.

Gdč. Veroniki Mrmoljevi v Wolfvici ulici št. 4 je bilo ukradenih 5700 Din in odprte omare v njenem stanovanju. Tatvine je osumljena nekak ženska, ki je prosila okrog strank milodarov za neko dobrotvorno društvo. Denar je obstal iz 5 bankovcev po 1000 Din, 7 bankovcev po 100 Din, 1 bankovec po 100 lir in 30 lir kovanega drobiža. — Privatnemu uradniku Viktorju Šolariju je bil ukraden znesek 1490 Din.

Smrti slučaj v Mariboru.

V Mariboru je umrla komaj 26letna soproga zvančnika državnih železnic Elza Matuš. — Umrla je 48 letna Terezija Vezjak. — V visoki starosti 86 let je zaspala v Gospodu zasebnica Filomena Vizjak. — Mrtvo so našli v Gregorčičevi ulici 58letno hišnico Julijano Potočnik.

Bolgarski komitaš aretiran v Subotiri.

Obmejne čete so imele pred dnevi v Subotici izredno dober lov. Sredi Subotice je bil namreč aretiran bolgarski komitaš, ki ga je poslal makedonski revolucionarni komite v Jugoslavijo, da izvrši atent

tat v Belgradu. Mož je bil aretiran v trenutku, ko je belgrajski vlak oahajal iz subotiskega kolodvora. Komisar železniške policije v Subotici je opazil, ko so vstopali potniki v belgrajski vlak, sumljivega neznanca, ki je hotel na vlak. Stopil je k njemu in zahteval legitimacijo. Neznanec je ves presenečen segel v hlačni žep. V bojazni, da ga ne bi neznanec ustrelil z revolverjem, je agent skočil z lesene stopnice pri vagonu, nato pa s pomočjo orožnika neznanca prijel. Aretiranca so odvedli na policijo, kjer so kmalu ugotovili, da je to bolgarski komitaš. Pri telesni preiskavi so našli pri njem revolver tipa "Parabellum". Po daljšem zasliševanju, tekem katerega je ostro in živo protestiral ter energično naglašal svojo nedolžnost, je neznanec nazadnje le priznal, da je organiziran član makedonske revolucionarne organizacije. Bil je takoj uklenjen in prepeljan v Belgrad, kjer so uvedli proti njemu nadaljnjo preiskavo. Kakor poročajo, je aretirani komitaš pri svojem zasliševanju priznal, da je imel namen izvršiti atentat na predsednika javne varnostne straže Žiko Laziča ali pa na višjega poveljnika jugoslovanskega orožništva generala Tomiča. Njegov potni list je bil v popolnem redu. Dalje je izpovedal, da je prišel v družbi z nekim svojim somišljenikom iz Madjarske v Jugoslavijo. Njegov tovariš ima tudi namen, da izpolni v Jugoslaviji "zaupno" nalogo, vendar pa sta se ločila že takoj pri prehodu preko meje.

Samoumor.

Na Silvestrovo proti polnoči se je ustrelil pred kavarno "Drava" v Mariboru Alojziji Ivanuša, 26 letni litograf iz Ptuja. Kaj da je gnalo mladega fanta v prostovoljno smrt, ni znano.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO, itd.
Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo večeraj pošiljali po tehle cenah:
500 Din\$ 9.40
1,000 Din 18.50
2,500 Din 46.25
5,000 Din 92.00
10,000 Din 182.00
100 Lir\$ 6.10
200 Lir\$11.90
500 Lir\$28.75
1000 Lir\$56.50

Pri večjih svotah poseben popust. Poština je v teh cenah že vračunana. Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Merodajne so cene dneva, ko denar sprejmemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brzojavno. **IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATVE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO.** Pisma in pošiljke naslovite na: **ZAKRAJŠEK & ČESARK,** 455 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

The First and the Oldest Slovenian Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098.

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00

POZOR: Številka poleg vašega naslova na listu kaže, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

“Amerikanski Slovenec” za vse -- vsi za “Amerikanskega Slovenca”!

Iz malih početkov je zrastel “Amerikanski Slovenec” v močan, ugleden list. Ko smo pred petimi leti preorganizirali našo tiskovno družbo, smo si nadelali nalogo, poskrbeti slovenskemu narodu v Ameriki odločno katoliški dnevnik in istega postaviti v službo naših slovenskih društev in organizacij, naših slovenskih župnij in pred vsem pa v službo slovenskih katoliških načel in prepričanj. Ob tedanjem našem začetku je izhajala “Edinost” in sicer po trikrat na teden v mali obliki. Majhen list je bil, vendar krepak in bojevit za principe slovenskih katoličanov v Ameriki. Leta 1924 je našemu staremu pionirju, “Amer. Slovencu”, grozila propast. Tujec ga je imel, kateri ni razumel naših slovenskih potreb, zato ni čudno, če ni ž njim uspeval. Pisec teh vrstic ga je prekulil in združil z listom “Edinost” in izdajali smo list leto dni pod skupnim imenom “Amer. Slovenec” in “Edinost”. Ime je bilo predolgo in treba se je bilo odločiti za eno samo izmed slednjih. To odločiti pa smo dali naročnikom potom glasovnice in slovenski narod v Ameriki je povedal svoje mnenje, da hoče imeti ime, najstarejšega slovenskega lista v Ameriki in to je “Amerikanski Slovenec”.

Tako je postal prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki, “Amerikanski Slovenec”, dnevnik. S tem je nastopila za “Amerikanskega Slovenca” nova doba — doba razmaha. Opasali smo mu naš stari jekleni meč, v desnico pa smo mu potisnili kelo. Na njegovo zastavo pa smo zapisali: Zvesti smo Bogu — zvesti slovenskemu ljudstvu — zvesti revnemu delovnemu ljudstvu! Za vero in narod, za pravico in resnico, od boja do zmage!

Sledeč tej poti “Amerikanski Slovenec” gradi in zida naša slovenska katoliška društva, družbe, jednote in zveze in pomaga našim slovenskim župnijam. Obenem pa stoji na straži tega našega skupnega dela, odločno vihti svoj meč v obrambo naših najljubših narodnih svetinj, ki ste slovenska narodnost in katoliška vera.

In ako se je razmahnil v tako kratki dobi, do take stopnje, je s tem samo dokazal, da je na pravi poti in da mora po tej poti naprej. To je dokaz, da je delal, da je gradil in zidal. In to hoče tudi zanj naprej! Zaupajoč v božjo pomoč in v pomoč našega dobrega in navdušenega slovenskega ljudstva v tej novi domovini, je te dni zopet razpisal veliko kampanjo za pridobivanje novih naročnikov. S to kampanjo se gre, da postane naš starosta na polju slovenskega časnikarstva v Ameriki največji in najbolj razširjen slovenski dnevnik v Ameriki. Ako vsak njegov prijatelj in somišljenik stori v tem oziru svojo dolžnost, bo “Amer. Slovenec” tudi dosegel ta zadnji cilj, ki si ga je zastavil v tej sedanjí kampanji za nove naročnike.

“Amerikanski Slovenec” tem potom iskreno zahvaljuje vse svoje prijatelje in somišljenike. Kako vztrajno in požrtvovalno ste ga podpirali zadnja leta! Možje in žene, dekleta in fantje, čast Vam! Delo, ki ste ga in ga še vršite, je veliko in trajne vrednosti.

Prijatelji, somišljeniki in drugi! “Amerikanski Slovenec” je te dni zopet razpisal veliko kampanjo. Na tretji strani tega lista je priobčen oglas, kateri Vam vse raztolmači in pojasni, zakaj se gre. Velike nagrade so namenjene za one, ki bodo v teh dneh agitirali in pridobivali nove naročnike za “Amer. Slovenca”. Vse naselbine naj gredo na delo! Organizirajte se! Prijatelji in ljubitelji “A. S.” skupaj in na delo. Zastopniki in zastopnice organizirajte svoje agitatorske regimente in kompanije in na delo! Ne odlašajte na jutri, marveč takoj, ob prvem prostem času med vaše drage prijatelje

in nagovarjajte jih, da se bodo na list naročili. Kako radi n. pr. imajo ljudje list doma v starem kraju! Nagovorite jih, naj ti in oni naroče list tudi svojim domačim v stari kraj. Pred vsem pa skrbite, da pride v zadnjo slovensko hišo po Vaših naselbinah.

Zlasti pa se priporočamo v tem mesecu, ko je proglašen od vseh ameriških prevzvišenih škofov in nadškofov za mesec katoliškega tiska, naši prečastiti slovenski duhovščini. Gospodje, Vi ste naši voditelji in naši vzgojevalci. Poznamo Vaše vzvišeno požrtvovalno delo, ki ga vršite iz ljubezni do slovenskih duš. Vemo pa tudi, da nima to Vaše delo, te Vaše velike žrtve v ničemer tako nevarnega in strupenega nasprotnika, kakor v slabem, brezverskem časopisu, ki ga nastiljajo naši nasprotniki po naših naselbinah. Ti slabi časopisi so kakor bacili, ki se zajedajo v družine ter jih prej ali slej napravijo versko mlačne, brezbrizne, brezverske. Edino sredstvo proti temu je dober časopis, ki ustreza želji čitateljev ter poleg tega odločno nastopa za versko vzgojo naroda, za pravice sv. Cerkve ter za ugled duhovniške službe med narodom. To je dozdaj vršil in bo v bodoče še bolj “Amer. Slovenec”.

“Amerikanski Slovenec” se bo po možnosti izboljševal vsebinsko in drugače. Kolikor širši bo njegov krog, toliko večji in boljši bo. “Amerikanski Slovenec” bo vedno skušal biti za vse — a vi vsi pa bodite za “Amerikanskega Slovenca”!

Zato, prijatelji in somišljeniki širom naše svobodne nove domovine, od Atlantika do Pacifika, gori s skrajnih step mrzle obširne Kanade pa doli do mehiškega rta, sezimo si v roke, pa pogumno naprej za novimi naročniki za “Amerikanskega Slovenca”!

NOVICE IZ POD COLORADSKIH GORA.

Pueblo, Colo.

Tudi v naši župniji imajo veselje, spomina vredne dneve od časa do časa. Te dni smo imeli lepo slavnost, ko smo v naši cerkvi slovesno blagoslovili kip Male Cvetke sv. Terezije, ki smo ga kupile članice društva sv. Ane. Kakor je bilo že poročano, lepo je bilo, vse v cvetju na altarju okrog kipa Male Cvetke. Lepe bele in rdeče rože so krasile kip. Botrov in botric je bilo 50 parov. Njih sedeži so bili okinčani tudi s cvetlicami, kar so tako mojstersko uredile naše šolske sestre, za kar jim vsa čast. Blagoslovljenje je pa so izvršili naš preč. g. župnik Father Cyril ob azistenci dveh drugih gg. duhovnikov. Med tem časom pa smo članice molile devetdnevno Njej na čast, da bi nam sprosila pri Bogu vse, kar je potrebno za nas in naše družine.

Zvečer pa smo imeli prijetno domačo zabavo. Seveda so se botri in botrice malo zavrteli, kakor tudi drugi. Cisti dobiček je šel za cerkev. Le tako naprej.

Kot zastopnica A. S. moram omeniti, da sedaj bo zopet nova kampanja za nabiranje novih naročnikov za Amer. Slovenca. Prosila bi vse rojake in rojakinje v naši naselbini, da se mi pridružite in pomagajte zmagati v tej kampanji. Zlasti bi, moje prijateljice, na noge! Z menoj na delo, da ne bomo zaostali za drugimi naselbinami! Pueblo je bila vedno in mora biti “FIRST!” Zakaj bi ne šlo, kakor je šlo pred leti? Hura, na delo!

V Pueblu smo Slovenke za vse pripravne. Koljemo same, kar brez moških, in v 4 do 5 urah je vse gotovo, mast sevrta, klobase narejene itd. Kateri ne more klavca dobiti, kar hi-

tro naj telefonira v Pueblo ponj.

Pozdrav čitateljem tega lista širom Amerike in stare domovine!

J. Meglen, zastopnica.

O NEZNOSNIH RAZMERAH V PREMAGARSKIH REVIRJIH ZAPADNE PENNSYLVANIE.

Bulger, Pa.

Kamor se človek obrne, povsod ena in ista pesem o brezdelju. Tako je tudi v tej okolici. Srečen je oni, ki ima delo, če ne več, vsaj toliko, da se zasluzi, da se za silo živi. Kakor se meni vidi, je vse zakletko proti nam premogarjem. Že je desec mesecev in smo še ravno na istem, kakor smo bili 1. aprila m. l., le da so naši žepi prazni. Na vidiku se ni nobenega znamenja do skorajšnje sprave. Organizatorji obetajo, da bo kmalu boljše, pa to so že govorili tudi, ko smo šli na stavko in še vedno to ponavljajo. Lahko jim je lepo govoriti, ki imajo po \$12.00 na dan in proste stroške. Ni pa lahko za nas, ki še tistega ne dobimo, kar onim z mize pada. Ako bi bila pravica, bi se tudi takile gospodje morali zadovoljiti s \$7.50 na dan kot je bila dnevna plača po jamah. Tako tudi J. E. Lewis, ako bi bil pravi človek, bi ne smel vzeti onih \$4000.00, ker je že prej imel preveč plače. Graft, politika in krivica pač vsepovsod in o tem bi se dalo veliko pisati. Nam premogarjem se je godila krivica, se godi in se še bo, dokler bomo imeli take voditelje. Voli ga ali ne, on je predsednik, pa je amen. Sadovi njegovega dela se že kažejo po celi zapadni Pennsylvaniji. Postojanko za postojanko zavzamejo stavko-kazi. Tudi tukajšnja Bulger Billock Coal Co. je začela z odprto delavnico in zaposlila okrog 60 stavkokazov. Napravi-

cene vsemu poskočile. Pred 20 leti sem dal za obleko 12 do 16 dol. Danes moram dati 40, 50. In davki, ali niso tudi v Ameriki narasti in ne naraščajo od leta do leta? Pa razna gibanja, kakor kuklursarij, ali jih nima tudi Amerika?

In po drugih evropskih državah, ali je kaj boljše? Govoril sem s Francozi, zabavljali so. Govoril z Nemci, zabavljali so. Govoril z Avstriji, zabavljali so. Govoril z Italijani, zabavljali so. Pa naj je Jugoslavija, ta mlada država, takoj popolna v vseh ozirih? Naj zadovolji vse? Vendar pa ako primerjamo razmere v Jugoslaviji z razmerami drugod, mislim, da se ne motim, ako trdim, da je tukaj še najboljše, bolje kot v katerikoli drugi evropski državi.

Tako, da bi imeli državljani te države veliko vzrokov, da se oklenejo te svoje države s celim srcem. Posebno Slovenci bi v svojem sedanjem trpljenju in o vzrokih

vedal naš Tone z doline, da bo to res nekaj posebnega. Priporočal mi je, naj rabim na ta dan precej močan pas in se dobro prepašem, da ne bo kake izredne eksplozije. No, če je pa tako, sem dejal Tonetu, potem se pa moramo kar vsi udeležiti te prireditve, da pomagamo mladini še do večjega veselja na polju dramatike.

Seve, na to prireditve pa ujudno vabimo tudi Toneta s hriba iz Joliet, da pride in si kaj ogleda za predpust v naši naselbini. Imamo brhka dekleta, Tone, in videl boš, da se ti bodo dopadle. Sedaj Tone, je “čenc”! Pridi! V La Salle Te morda sreča čaka.

Dne 27. januarja pa so imeli otroci tukajšnje Jefferson šole svoj dan. Imeli so na ta dan graduacijo. Med graduanti se nahajala tudi nekaj slovenskih fantov in deklet: Angela Štrukel, Anna Potočnik, Anna Gorisek, Mary Mahnič, Mildred Vogrič, Stella Zavrl in dečka John Klanšek in Albert Feleskin. Vsem naše čestitke! Fantje in dekleta, idite ponosno kot slovenski fantje in dekleta v življenje. Ne zabite nikdar, da vas je rodila slovenska mati!

Pozdrav vsem čitateljem tega vrliga lista!

Poročevalec.

KAKO SE GIBLJE DRUŠTVO KRŠČ. MATER IN ŽENA V SHEBOYGANU?

Sheboygan, Wis.

Ker večina članice našega društva Krščanskih mater in žena bere A. S., jim tem potom naznanjam, kaj smo sklenile na glavní letni seji, da bodo tudi tiste vedele, ki se niso seje udeležile. Odslej naprej se moramo korporativno udeleževati četrtletnega skupnega sv. obhajila. Skupno sv. spoved imamo vsako soboto pred kvaterno nedeljo in na kvaterno nedeljo pa skupno sv. obhajilo. To pride štirikrat na leto. Seje pa bomo imele vsako prvo nedeljo v mesecu v šolski dvorani. Od zdaj zanj naprej se ne bo več v cerkvi oznanjevalo, kedar imamo seje. Vsaka si naj zapomni, da prvo nedeljo v mesecu, ker tudi pri našem društvu moramo imeti red. Obenem naj tudi vsaka pazi, da bo redno plačevala mesečno, to je 15c, ker v slučaju, da bi katera članica umrla in nima plačano trt mesece, ne more društvo nič ukreniti z njo. Sklenile smo tudi, da priredimo eno igro v postnem času. Igral bo naš dram. klub igro “Mati”. Na to pomembno igro že sedaj opozarjamo vse Sheboygančane. Več o tem pozneje. Vse naše slovenske žene bi morale biti pri društvu krščanskih mater, ker to društvo plačuje vsak mesec po eno sv. mašo za članice. Če katera umrje, ji društvo plača eno peto črno mašo ip. eno tiho sv. mašo in enkrat na leto pa za vse rajne članice eno peto sv. mašo. Zeleti je, da bi se vse pridružile k temu društvu. Saj plačuje se samo 15c na mesec. Torej v nedeljo, 5. februarja vrsila se bo naša seja, na katero vas vse vabim, da se je v polnem številu udeležite, da se bomo vse potreb-

nezačelnosti ne smeli pozabiti na krivce marsikakega nereda in marsikake nezadovoljnosti. To so vsi tisti, ki so slepili narod takoj po vojski in glasovali za zloglasni centralizem, in so pravzaprav Slovence prodali Srbom. Sedaj je že veliko bolje, ko je narod spoznal svojo zmoto in se znova oklenil svoje zveste voditeljice, Slovenske Ljudske Stranke in ji dal večino, da je mogla vsaj nekoliko nazaj izbojevati, kar so ji prejšnji voditelji zapravili. Sedaj dobiva Slovenija vedno več pravice in vedno več avtonomije. Ima že svojo skupščino in ravno pred kratkim smo čitali, koliko stvari je oddala belgradska centralna vlada Sloveniji sami, da si bo upravljala svoje zadeve sama. Ako bo narod vztrajal pri tej stranki in se ne bo dal zopet preslepiti, smemo za gotovo pričakovati, da bo izbojevala še več svobod in še več pravic.

Marsikdo si je izdelal načrt, po katerem bi se duševno in telesno rad dvignil in izpopolnil naloge v korist sebi in svojih potomcev. Ali za nas vsakdanje delavce je trnjeva pot, po kateri hodimo vse žive dni, da bi dosegli vse, kar je naše poželjenje, zatorej se bomo morali zadovoljiti s tem, kar nam bo podarila naša sposobnost.

V Milwaukee Slovenci precej napredujemo. Naši predniki so nam ustanovili lepo število podpornih in kulturnih društev, na katere smo lahko ponosni od prvega do zadnjega.

Društva pridno prirejajo veselice in nam nudijo mnogo duševnega in telesnega razvedrila.

Dne 22. januarja je naše najstarejše društvo v Milwaukee priredilo veselico s proslavo 25letnice svojega obstanka, to je društvo sv. Janeza Evangelista št. 65 KSKJ.

Pionirji tega društva so lahko ponosni na to vrló društvo, ki tako vneto in bratsko napreduje po začrtani poti dalje.

Prihodnjo nedeljo, dne 5. februarja 1928 bo zopet Slov. Sam. Mlad. Podp. Društvo “Vijolica” praznovalo desetletnico svojega rojstva in sicer v So. Side Turn dvorani.

Pričakuje se, da bo ta prireditve dala nam mnogo duševnega razvedrila, ker v pripravljani odbor so izvoljeni člani, ki se ne strašijo dela in druge požrtvovalnosti, kadar se gre za napredek tega društva.

Gosti tega društva so na mnogih prireditvah bili še vselej zidane volje, tako bodo tudi sedaj zadovoljni, ker kapljico, katero bomo točili, je naredil naš vrlí član Ant. Žagar.

Pri popoldanskem vspredu bodo nastopili naši hvalevredni pevci raznih klubov in zborov, kar nam obeta obilo veselja in spominov. Pri večernem vspredu bo govor brata tajnika, petje, deklamacija in igra “Dva gluha”.

Rojake in rojakinje iz Milwaukee in okolice uljudno vabim na to prireditve in vam zagotavljam, da boste v vseh ozirih zadovoljni.

Na veselo svidenje vam kliče predsednik

Mike Žagar.

Na Dunaju. — “Prosim vas, gospod Kohn, kje je Tegetthoffov spomenik?”

“Kako pa veste, da sem Kohn?”

“No, to sem lahko uganil.”

“Tako? Pa še uganite, kje je spomenik.”

* PODLISTEK *

Rev. K. Zakrajšek, O.F.M.:

MOJI SPOMINI.

Tako smo dijaki v svojem navdušenju za Jugoslavijo postavili v nevarnost celo svojo prihodnost, samo da smo gojili v sebi to veliko idejo. Kako smo srečne blagrovale one, ki bodo to Jugoslavijo doživeli. Ko sem po šestem razredu gimnazije odhajal v samostan, so mi člani dali to diplomu. Hranim jo kot dragocen spomin mladih dni. Posebno mi je draga sedaj, ko so se uresničili ideali, ki so bili duša tega našega kluba in takrat naše sanje.

Kako so nam takrat ubijali v glavo lju-

bezen do vsega, kar je nemškega. Nočem tajiti velikega kulturnega viška nemškega naroda. Toda da pa je bil ravno ta narod že več kot tisoč let najhujši sovražnik slovanstva in da nas je tisoč let gnjavil in zatiral in nas uničeval, se pa ne sme nikdar pozabiti. Kako daleč je šlo to nemško sovraštvo do slovanstva, se je pokazalo zlasti v življenju našega apostola sv. Metoda, katerega so Nemci celo tepli in v ječo vrgli, ker je branil narod. Pozabili so na njegovo škofovsko čast, pozabili na dolžnost ljubezni, vso pravico so pomandrali, tako daleč jih je ta strast zapeljala.

Če potem Slovan ne more ljubiti tega naroda, je li to čudno? Nam kot dijakom vsaj nihče ni mogel in ne more zameriti.

Ko smo potem čutili to nemško peto tudi v šoli, je naravno, da je sila rodila protisilo. Kako nas je bolelo, ko je smisel profesor v šoli Slované. V višjih razredih gim-

nazije je bilo vse nemško. Kako smo se slovenski fantje morali potem ubijati s to nemščino in kako mnogi slovenski študent je pred časom zmrl, ker mu je nemščina zavila vrat.

Na vse to se je danes pozabilo v marsikakih krogih. Pozabilo se je tudi na vse druge krivice, katere smo morali trpeti v Avstriji. Pozabilo se je tudi, kako so Nemci ponemčevali slovensko zemljo ob naših narodnih mejah in ne samo ponemčevali, temveč tudi poluteranili so te kraje.

Iz Nemčije so prihajali razni luteranski evangelisti in širili tako zvani “Los von Rom!” — “Proč od Rima!” to je: proč od katoliške cerkve v luteranizem!

Da sedaj po vojski v novi državi ni vse, kakor bi bilo moralo biti in kakor bi si vsak želel, kje pa je da dandanes? Saj vemo in čutimo celo v Ameriki, da je danes drugače, kakor je bilo pred vojsko. Kako so

Telečji jezik.

K.

"No, Marjanca, kaj boš pa ti povedala?" vprašal je Father Pavel krepko slovensko ameriško dekle svoje župnije, ko je vstopil v svojo pisarno, kjer ga je čakala.

"Rada bi se z Vami nekoliko posvetovala."

"Prav, prav, Marjanca. Kar povej, kaj te na sru težijo," rekel je dobrovoljno duhovnik, ki je čislal Marjanco kot eno izmed najboljših deklet svoje župnije. Pri Marijini družbi je bila ena izmed najbolj delavnih odbornic in je opravljala službo tajnice že več let na njegovo veliko zadovoljnost. Veliko mu je pomagala pri delu za žensko mladino v župniji.

Marjanca je zardela in bila v vidni zadregi. Ni vedela, kako bi začela. Predmet, o katerem se je mislila posvetovati s svojim duhovnim očetom, je bil pač zelo kočljiv in nobeno pošteno dekle ne govori prav lahko o tem, posebno ne s svojim duhovnikom. Nekoliko je pomolčala.

Duhovnik je opazil njeno zadrego. Tudi razumel jo je. Saj je že slutil, po kaj je prišla in o čem bi se rada z njim posvetovala. Saj njegovemu skrbnemu očetovskemu očesu ni ušlo, da bi ne bil opazil, da je Marjanca izgubila svoje srce in da je bil Petričev John tisti, ki ga ji je bil ukradel.

"No, le povej! Kar nič se ne boj! Saj že slutim, o čem bi se ti rada posvetovala. Prav je tako, da prideš tudi k meni po svet, ker jaz poznam svoje fante morda bolje, kakor jih poznaš ti."

Ko ji je tako duhovnik prišel že na pol poti naproti, ni bilo težko povedati, po kaj je prišla in odkriti svoje srce.

"Da, Father, omožila se bom."

"Tako? No, saj si stara dovolj. Tudi jaz sem že mislil, da je čas za te tu, da misliš na to."

"Mislite?" je rekla ožunačena in se sladko nasmejala.

"No, Marjanca, kdo pa je bil tisti, ki ti je ukradel srce?"

"Ej, Father, saj veste."

"Kaj bom vedel? To so pač samo tvoje skrivnosti."

"Petričev John."

"Da, da, Marjanca. Opazil sem že, da ga nekam rada vidiš."

"Da, Father, zato sem prišla sem, da se z Vami posvetujem, predno mu dam besedo."

"Tako je prav, Marjanca! Me veseli, da si tudi v tej, tako važni za te in tvojo prihodnost najvažnejši zadevi prišla sem k meni po svet. Saj veš, da duhovniku ni vseeno, kako si mladina postavlja temelje za svojo prihodnost. Posebno tebe bi ne videl rad nesrečno. Bila si vsikdar dobro dekle."

"Hvala lepa, Father, za to pohvalo, katero ne vem, če zaslužim."

"Si jo, si jo, Marjanca! Zato vidiš, želim iz srca, da bi ti ostala tudi kot žena dobra in srečna, kakor si bila kot dekle."

"Kaj mislite, Father, ali bi ga vzela?"

"Hm, poznam Johna prav dobro. Saj sva prijatelja. Tudi on ni napačen fant. Lep dečko. Pridno dela. Ne pije. Veren je."

"Tudi jaz ga poznam kot takega."

"Vidiš, Marjanca. Navadno mladi ljudje pridejo v župnišče vprašati za svet šele potem, ko so si med seboj že dali besedo, morda so se že zaročili."

"Jaz Johnu nisem še dala nobene besede. Prav nič mu nisem še obljubila."

"Kaj pa mati pravijo na to?"

"Rekli so mi, da se naj sama odločim. Svarili so me samo, da naj preje pomislim dobro, da ne bom potem obžalovala. Opozorili so me na rodovinsko napako, ki je nekako priroje-

na Petričevi družini."

"Katera pa je ta?"

"Njih trmoglavost. Stara Petričevka je imela veliko križev s svojim možem radi te napake. Po cele tedne, da, včasih po cele mesece ni z njo govoril."

"Da, tudi jaz sem opazil pri Johnu isto napako. Jako je navel in potem ko se vjezi, ne more pozabiti. Nekolikokrat sem se mu že tudi jaz zameril. Srečal me je, pa mi je komaj odzdravil."

"Drugače je pa dober fant," ga je branila Marjanca in se izdala, da ga ima že rada in da se je že skoraj odločila, da ga vendar vzame.

"Jaz mislim, Marjanca, da ne boš naredila napake, ako njega vzameš. Samo na to napako pa bodi pripravljena, da ti bo zagrenila marsikako uro tvojega zakonskega življenja, ako je ne boš znala takoj od začetka ozdraviti. Petričevka je imela težko življenje z možem radi tega. Veš, kako je neprijetno v družini, ako kdo cele mesece 'rivec' kuha."

Vesela je odšla Marjanca iz župnišča, ko sta se dogovorila s Fathrom, da ga bo vzela, vendar, da bo skušala s previdnostjo in modrostjo Johna ozdraviti te napake takoj, ko se bo pokazala.

Poroka je bila jako slovesna in prav v duhu cerkve. Marjanca je bila pobožno dekle, za to je hotela imeti tudi poroko tako v tem duhu.

"Lahko sta vesela, dragi ženin in nevesta," jima je govoril gospod župnik pri poroki, "da obhajata tako lepo svoj najlepši dan. Vse vajine družice in vsi tovariši, kakor tudi obe vajini družini, vsi so pristopili z Vama k mizi Gospodovi in najprej tu v cerkvi z Vama slavili 'ženitnino' z Gospodom in Marijo. Ta sveta obhajila so najlepši poročni dar, katerega Vama morejo Vaši sorodniki in prijatelji dati na težko pot zakonskega jarma."

Lepo in mirno jima je potekalo zakonsko življenje prve mesece. Nič, prav nič ni kazilo njunega srečnega življenja. — Kakor dva golobčka sta živela. Mesece so potekali drug za drugim, pa kar še ni prav nič skazilo te sreče.

"Se je pobiljšal, ta John," je rekla Marjanca Fathru, ko sta se srečala na cesti. "Popolnoma drugi je kakor je bil. — Prav nič tiste trme še nisem opazila."

"Marjanca, le počasi! Človek svoje narave ne spremeni tako hitro! V tvojem zakonu je šele 'dobro jutro'. Kar še ni prišlo, še lahko pride. Le previdna bodi in pametno z njim ravnaj, pa bo vse dobro."

In res ni bilo treba več dolgo čakati Marjanci, da je prišla njena ljubezen do Johna, pa tudi njena modrost in previdnost do težke poskušnje. Bilo je pa takole.

Župnija se je pripravljala na letni bazar, da bodo plačali nekoliko dolga na šolskem poslopiju.

Kakor vsako leto, ko je bila še dekle, tako je hotela biti Marjanca tudi sedaj kot žena med prvimi delavkami za uspeh te prireditve. Bila je v odboru materinskega društva. Sprejela je nase tudi nalogo, da bo šla s tovarišicami ženami kolektat okrog trgovcev raznih dobbitkov za društveni "štant". To pa da seveda veliko dela in veliko hoje. Večkrat je tako tudi zamudila večerjo. John je bil že doma z dela, nje pa še ni bilo.

Prve večere John ni nič rekel. Ljubeznivo se je oprostila in ga prosila, naj nekoliko potrpi. "Saj veš, John, da moram nekoliko tudi za cerkev narediti. Boš že nekoliko potrpeti, kaj ne? Boš kaj večerjo," ga

je tolažila.

John je molčal in čital časopis in čakal.

Ko je pa zopet tretji večer in četrti ni bilo in se je še dalje zamudila, je pa zavrel Johnov "piskerček" in njegova podedovana napaka se je začela dvigati in kazati Marjanci svoje neprijetne roge.

Ko je tako naslednji večer zopet ni bilo dolgo in se je slednjič pozno vrnila, ni našla Johna več doma. "Morda dela čez čas," se je tolažila in hitela z večerjo.

Toda bila je ura osem, devet, deset, Johna od nikoder.

"To je pa že malo predolgo," si je govorila. "Da bi tako dolgo delal, si ne morem misliti. Ali se mu je kaj zgodilo, ali kaj?" Začelo jo je skrbeti. Naprej in naprej je stala pri oknu in pogledovala po cesti, če ne pride. Slednjič jo ni več vzdržalo v sobi, šla je pred hišo in ga tam čakala. Šele o pol enajstih se je vrnil iz gledišča, kamor je šel, ko se je v restavrantu nekoliko pokrepčal.

"Kje si pa bil tako dolgo, John? Bila sem že v strašnih skrbih."

John ni odgovoril besedice. Grdo jo je pogledal in šel mimo nje v hišo.

"Kje si bil, John? Glej, večerja te že tri ure čaka?"

John zopet ni odgovoril besedice. Gledal je grdo, se tiho slekel in legel spat, ne da bi bila spravila besedice iz njega.

Ker ni dobila nobenega odgovora na vsa svoja obilna vprašanja, je slednjič tudi Marjanca umolknila. Pospravila je večerjo v ledenico, sedla nekoliko v parlor in začela čitati časopis. Toda ni šlo. Slednjič ga je odložila in šla tudi ona spat.

Drugo jutro je poskušala znova, da bi bila spravila iz Johna vsaj kako malo besedice. Pa se ji ni posrečilo. Tiho in ježno je povzli svoj zajutrek, vzel svoj površnik in brez pozdrava odšel na delo.

"Aha, vojska se bliža," je rekla za njim polglasno Marjanca, ko so se zaprla vrata za njim.

"Ej, do večera bo že pozabil! Zvečer moram biti pa že o pravem času doma. Pa dobro večerjo mu bom pripravila, vse, kar ima on najrajši, pa bo vse dobro," je sklenila.

Toda zmotila se je. Ni še poznala podedovanega greha Petričeve družine. John je prišel zvečer domov, kakor je odšel, s temnim pogledom in molče. Na njen pozdrav ji ni nič odgovoril. Sedel je v parlor in čital časopis, dokler ga ni poklicala k večerji.

Pri večerji je imel pred seboj časnik in ga čital. Marjanca se niti ozrl ni. Vpraševala ga je eno vprašanje za drugim. Na vse mogoče načine ga je skušala pripraviti do tega, da bi bil spregovoril besedice. Pa je bilo vse zastoj.

Ko le ni nič opravila, začelo je tudi njo že grabiti. Jeza se je že kuhala v njenih prsih. Dihala je težko in roke so se ji tresle. Že mu je hotela povedati par prav trpkih, da bi mu povedala, kaj misli, pa se je še o pravem času spomnila na nauke Fathra Pavla: "Ko je mož čmeren ali jezen, pusti ga! Molči in trpi! Ne tiši vanj! Ga boš še bolj razjezila in do prepira bo prišlo. Potrpi!" je govoril duhovnik.

"Da, molčala bom!" je rekla sama pri sebi. Solze, ki so se ji posilile v oči, je skrivaj brisala in šla v kuhinjo in pomila posodo.

Enako je bilo tudi naslednji dan in še potem dva dni.

Toda tudi Marjanca je bila človek, kakor vsakdo drugi. Tudi njo je že zmagovala jeza in se je le s težavo premagovala, da ni začela zmerjati Johna, ko se je držal kakor kak "piš me v uhu na pratki."

Ni vedela, kaj bi počela? — (Dolge na 4. strani.)

KDO BO ZMAGAL V VELIKI TEKMI SLABIH ČASOV?

ki se vrši od 1. febr. do 31. marca 1928

za nove naročnike na dnevnik

AMERIKANSKI SLOVENEK

Nagrade:

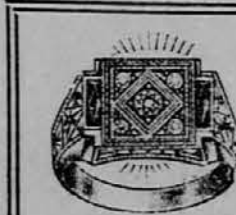
\$20,000.00

- v denarju -

To je 50% od nove naročnine!

Tri posebne nagrade za one, ki bodo dobili največ novih naročnikov:

Prva nagrada

Diamantni prstan.

Druga nagrada

Zlata ura.

Tretja nagrada

Denarnica.

Namen tekme:

1. da se povespejuje in širi katoliški tisk.
2. da se omogoči brezposelnim, da poravnajo svojo naročnino ali list naroče s pridobljeno nagrado.
3. da se pridobi dnevniku A. S. kolikor mogoče veliko novih naročnikov.
4. da se pomaga revnim družinam, ki so prizadete radi slabih časov.

Pravila tekme:

- 1) Denarne nagrade se bodo izplačale sledeče:
 - a) Polovica (50%) dopolane naročnine gre kot kot nagrada tekmecev.
 - b) Prvih \$5.00 zaslužene nagrade (dva celoletna naročnika ali manj) se pripíše na kredit tekmeceve naročnine za A. S., za kar bo prejel potrdilo.
 - c) Nagrade nad \$5.00 (kdor pošlje več, kakor dva celoletna naročnika) pa bomo izplačali v čeku ob zaključku tekme. Čim več naročnikov bo kdo dobil, tem večja bo nagrada.
 - d) Nihče ne dela zastoj, vsak tekmecek dobi nagrado primerno svojemu delu.
- 2) Tri posebne nagrade (diamantni prstan, zlata ura in denarnica) se bodo, — še poleg denarnih nagrad — poklonile onim tekmececem, ki nam bodo poslali največje število novih naročnikov.
- 3) Da bo tekma bolj zanimiva, bomo med tekmo od časa do časa priobčili imena onih tekmecev, ki bodo prvi v tekmi.
- 4) Enotno merilo pri štetju naročnikov bo polletni naročnik, ali z drugo besedo, vsak polletni naročnik bo štel eno točko. Tako bo celoletni naročnik štel za dva, polletni za enega, dva četrtletna pa skupaj za enega, itd. To merilo bo odločevalo samo pri določevanju posebnih nagrad.
- 5) Vse nagrade se bodo razdelile ob zaključku tekme.
- 6) Konečni izid in imena zmagovalcev bodo objavljena v listu A. S. ob sklepu tekme.
- 7) Denarne nagrade se lahko odstopijo v korist revnih brezposelnih družin.

Pogoji tekmecev:

- 1) Tekme se more udeležiti vsakdo, brez izjeme: zastopniki, naročniki, nenaročniki, brez ozira na mišljenje, starost, stan ali spol. Vsakdo ima iste pogoje, ista pravila, iste pravice.
- 2) Tekmecek postane:
 - a) kdor pridobi enega ali več novih naročnikov.
 - b) pošlje na upravništvo natančen naslov novega naročnika in celo svoto za naročeno dobo.
 - c) nato nadaljuje z nabiranjem novih naročnikov do konca tekme 31. marca, 1928.
- 3) Naslovi novih naročnikov in denar naj se pošlje na upravništvo tedensko, da novi naročniki ne bodo predolgo čakali na list.
- 4) Nove naročnike, dopolane po 31. marcu ne bomo upoštevali pri določevanju nagrade v tej tekmi.

? Koliko od razpisanih \$20.000. nam bo mogoče izplačati v nagradah ??
? Koliko od te svote boš deležen Ti, dragi čitatelj, čitateljica ?? Na tebi je ležeče — Na delo!

KUPON

ZA DOPOŠILJATEV NOVIH NAROČNIOV.

Členjeno upravništvo A. S. Chicago, Ill.
Naznanjam Vam, da sem pridobil(a) novih naročnikov katerih naslovi so:

1) Ime plačal(a) za naročnino \$
Naslov

2) Ime plačal(a) za naročnino \$
Naslov

3) Ime plačal(a) za naročnino \$
Naslov

4) Ime plačal(a) za naročnino \$
Naslov

Pošiljam Vam skupno svoto.....

Upišite me med tekmece in vključite mojo nagrado \$..... kakor določajo pravila tekme.

Podpis

Naslov

TELEČJI JEZIK.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

Vse je že poskusila, kar ji je le na misel prišlo. Pa vse je bilo zaman. John je ostal stari Petričev John, kakoršen je bil. "Father," je prijel drugi dan Marjanca v župnišče. Vse ni mogla govoriti. Jok jo je posilil.

"Kaj pa je, Marjanca? Kaj se je pa zgodilo? Zakaj jo-kaš?" vprašal jo je duhovnik sočutno, ki je pa takoj slutil, kaj se je zgodilo.

Med jokom mu je Marjanca povedala, kaj se godi doma in kakšen je John.

"Marjanca, nič ne jo-aj! Saj so te na to njegovo napako opozorili mati in tudi jaz. Toraj si vedela, da je John podvržen tej slabosti. Sedaj jok ne bo nič pomagal. Sedaj treba samo porabiti vso modrost in previdnost, kolikor si je zmožna."

Dolgo sta se posvetovala duhovnik in Marjanca. Pogovor je Marjanco popolnoma potolažil. Nasvet, katerega ji je dal duhovnik, se ji je tako dopadel, da se mu je iz srca začela smejeti. Vsa razveseljena in potolažena je odšla iz župnišča.

"Hvala lepa, Father Pavel, za tako dober nasvet. Prav vse bom tako izvedla, kakor ste mi nasvetovali," je rekla in odšla iz župnišča naravnost k mesarju, da kupi nasvetovano jed za večerjo danes zvečer.

Lepše kakor kedaj prej je pripravila mizo v obednici za večerjo. Pogrnila je najlepši prt, kar jih je imela. Namizno orodje, nože in vilice, je dala na mizo tiste, katere je dobila kot poročni dar na dan poroke. Še nikdar jih nista rabila. Tudi krožniki so bili najlepši. Sredi mize je kupila lep svež šopek cvetlic, da je vse bolj slavnostno izgledalo.

Večerja je bila pripravljena veliko prej, kakor je bil pa čas. Imela je že vse pripravljeno. Nepotrpežljivo je čakala ure, ko bo prišel John z dela.

Večkrat se je zasmejala sama sebi.

"Kako bo neki to zdravilo učinkovalo?" se je izpraševala polglasno sama sebe.

John pride kakor po navadi. "Dobri večer, možiček!" ga je zopet ljubeznivo pozdravila.

Nič odgovora! John je kakor po navadi slekel svojo suknjo, sedel v parlor in molče čakal večerje.

"Si kaj truden?" ga je zopet ogovorila.

Nič odgovora. "Seveda si, revček! Celi dan delati ni lahko."

Nič odgovora.

"Večerja je gotova, John, kar sedi!" ga je povabila. Samo danes pa ni tudi sama sedla k mizi, kakor je dosedaj vsaki večer, če se je tudi John tako držal. Šla je v parlor in vzela časopis v roke, katerega je John pustil tam. Delala se je, kakor da ga pridno čita. Toda v resnici se je pa samo skrila za časopis, da je lažje opazovala, kaj bode sedajle pri mizi.

John sede ježno za mizo, kakor po navadi. Ko tudi Marjanca ni prisledla k večerji, ga je vidno še bolj raztogotilo. Grdo je pogledal po strani proti parlorju, kjer je sedela in nekaj zagodrnjal, rekel pa ni vendar nič. Vzel je prtiček s krožnika in si ga dal na kolena, kakor vselej, spil čašo vode

in se lotil večerje.

Prav tik pred njim je bil velik podolgovati krožnik, največji, ki sta ga imela. Toda jed je bila zakrita s prtičkom. John hoče odkriti prtiček, da bi videl, kaj je pod prtičkom, pa najde listič na prtičku. Vse se je kühalo v njem. "Za norca me hoče imeti," je siknil med zobmi. Vzame listič v roke in čita:

"Ker vidim, da si svojega izgubil, pripravila sem ti drugega. Morda bo ta poraben. Je najboljši, ki sem ga mogla dobiti."

To ga je še bolj raztogotilo. Vrgel je listič po tleh.

Marjanca je gledala vse to iz časopisa v parlorju. "Aha, sedajle pa bo kar bo," si je mislila in bila tudi sama razburjena v pričakovanju, če bo to zdravilo učinkovalo.

John odgrne prtiček. Toda ni še vsega odkril, ko osupne in za trenutek obstane in drži prtiček v roki in gleda na krožnik. Potem pobere listič in ga še enkrat prečita.

"Ker vidim, da si svojega izgubil, pripravila sem ti drugega. Morda bo ta poraben. Je najboljši, ki sem ga mogla dobiti," je čital na listku.

Pogleda še enkrat na krožnik in še enkrat na listič in potem še enkrat in še enkrat. Potem nekoliko pomisli. Videlo se mu je, da ne ve, kaj bi naredil. Obraz se mu je razvedril. Smejal bi se bil rad, pa se mu je videlo, da je s silo tlačil smeh. Vendar slednjič ga premaga. Glasno se zakrohota. "Smejal se je tako, da je moral vstati od mize in je šel po obednici parkrat gori in doli in se smejal."

"Zmaga," je rekla Marjanca vsa vesela sama pri sebi in vstala in šla v obednico.

"Kaj pa je, John? Kaj se pa

smeješ?" ga je vprašala, kakor bi ničesar ne vedela, za kaj gre.

John se je smejal dalje.

Slednjič se vstavi pred Marjanco:

"Draga ženka, odpusti!" je rekel osramočen vidno in jo poljubil.

"Kaj pa je, John? Za kaj pa gre?" ga je vprašala znova najjavnio.

"Ej, kaj boš vpraševala, porednica? Pridi, prinesi še zase krožnik, da bova skupaj večerjela. Prevelik je samo zame. Za oba bo dovolj."

"Kdo je prevelik? Kaj bo za oba dovolj?" ga je poredno dalje izpraševala.

"Ti porednica, ti! Sedaj pa še vprašuje? I, kaj? Telečji jezik, ki si ga mi pripravila nočjo za večerjo."

"Kaj sem pa hotela drugega? Smili si se mi, ko nisi več govoril. Bala sem se, da si jezik izgubil, sem ti pa poskrbela drugega," odgovorila je poredno Marjanca. "In človeškega veš, da ti nisem mogla preskrbeti; sem pa poskrbela najboljšega, ki sem ga mogla dobiti."

"Ti porednica ti!" ji je John požugal.

Sedla sta k večerji in "zdravilo" je obema teknilo, kakor še nikdar kaka jed odkar sta skupaj. Nasmejala sta se do solz.

Johnov podedovan Petričev greh je bil premagan za enkrat. Pa ne samo za enkrat. Tudi pozneje, ko se je že nekolikokrat hotel polastiti Johna, je današnje zdravilo dobro učinkovalo.

"Ali bi zopet rad telečji jezik jedel?" mu je vselej pri taki priliki rekla Marjanca šalljivo. Pa je vsikdar pomagal.

"Hvala lepa, Father Pavel!"

zahvaljeval se je John pri neki priliki svojem župniku, ko je bil v župnišču.

"Zakaj hvala, John?" ga je vprašal duhovnik navidezno nevedno.

"Eh, saj veste! Za tisti nasvetovani telečji jezik, ki ste nasvetovali Marjanci..."

"A, tako? Hahaha..." se je nasmejal župnik zadovoljno z Johnom vred.

ZALOSTNA SMRT OTROKA.

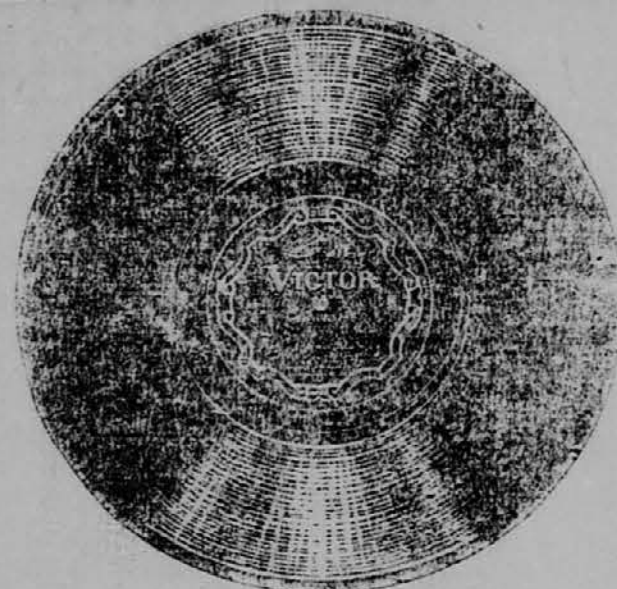
Chicago, Ill. — Emily Hein, stara štiri leta, v Chicago Heights, je bila sama doma, ko je mati šla po opravih. Šla je k štedilniku v kuhinji, vnela se ji je obleka, zadobila je tako težke opeklene, da je umrla, predno je prišla pomoč.

ŠIRITE AMER. SLOVENC!

Spanje in lepota. — Mati: "Zorica, le pojdi spat! Če boš hodila zgodaj spat, boš lepša."

Zorica (stara pet let): "Naj hodijo stara mati prej spat, jaz sem že dosti lepa."

Revmatične bolečine, nevralgije, navadne prehlade, boleče mišice, sklepe in izpahke. Uporabljajte **DR. RICHTER'S Anchor Brand PAIN-EXPELLER**. Tvojnica znamka Reg. U. S. Pat. Off. Ni pristen brez naše SIDRO tvorilne znamke. V lekarnah 35c in 70c. F. A. D. RICHTER & CO., 360 N. 5th St., Brooklyn, N. Y.

DOBILI SMO Nové slovenske plošče

KATERE SO IZDELALI PEVCI ADRIJE. IN S KATERIMI VAM LAHKO TAKOJ POSTREŽEMO.

- 68923 Ženitovanje, 1. del.
Ženitovanje, 2. del, 12 inčev, cena \$1.25.
- 68924 Romanje k Materi Božji, 1. del.
Romanje k Materi Božji, 2. del, 12 inčev, cena \$1.25.
- 80332 Amerikanec na obisku v stari domovini.
Amerikanec se poslavlja od rojstnega kraja, cena 75c
- 80333 V krčmi, 1. del.
V krčmi, 2. del, cena 75c.

Vsaka izmed teh plošč je nekaj posebnega. Slovenska "ohcet" s krasnim petjem, lepih narodnih pesmi, kakor jih znajo zapeti samo pevci Adrije, nudi poseben užitek zase.

Romanje k Materi Božji je nekaj, kar Slovenci do sedaj še nismo imeli. Če povemo, da je govornik te plošče sloveči slovenski misijonar, Rev. Odilo Hajnšek, OFM., bo lahko vsakdo naredil sodbo o tej plošči in je takoj naročil.

Ostali dve plošči sta nad vse zanimivi, in vsakdo jih bo brez dvoma hotel imeti, in se naslajati ob zvokih krasnega ubranega narodnega petja.

Pa še eno novost imamo. Jolietški, Dietzmanov orkester je izdelal dva plesna komada. Kdor se hoče prepričati, če je ta godba res dobra, naj jih takoj naroči.

Kdor naroči vseh 6 plošč skupaj dobi zabojček tongs-tone igel brezplačno.

Važno! - Z vsakim naročilom pošljite potrebno svoto. Pri naročilu od 5 plošč ali več, plačamo poštino mi. Ako je pa naročilo manj, kakor 5 plošč, potem pošljite za vsako ploščo 5c. več za poštino.

- 80331 Izgubljena pesem — Jolietška Slovenka..... 75
80334 Gozdni zvok — France polka..... 75

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET CHICAGO, ILL.
The New Orthophonic **Victrola**

Naročite knjige iz seznama Naših knjig.

- I. POVESTI IN ROMANI.
- Agitator. Roman. Janko Kerštnik..... 80
Barvaste črepinje. Zbirka več kratkih povesti..... 35
Bele noči.—Mali junak. Romana. Dostojevski..... 50
Bitka pri Visu leta 1866. Črtica iz avstr. zgodovine..... 45
Beli rojaki. Zbirka povesti. Eng. Gangl..... 65
Carski sel. Jules Verne. Povest z ruskih poljan, v dveh delih. Vsak del po..... 50
Cesar Maks in Mehika. Doživljaji Avstrijev v Meksiki..... 25
Colomba. Povest po znamenem franc. pisatelju Prosperu Mérimée..... 65
Četrtak. Napeta povest iz londonskega življenja..... 75
Črna smrt. Fr. Ks. Meško. Prestrešljiva povest..... 75
Čuje nas. R. Vrah. Kratke, zelo podučne zgodbe..... 25
Detela, zbrani spisi. I. zv. Hudi časi, zgod. povest. Blage duše, veseloigra..... 70
Detela, Takšni so. Zgodovinska povest.—Begunka. Drama v treh dejanjih..... 40
Don Kišot iz La Manche. Pustolovski doživljaji..... 50
Duh v Kenterville. Angl. pravljica..... 35
Dve sliki. Fr. Ks. Meško. Dve povesti s podeželskega življenja..... 50
Fabiola, ali cerkev v katakombah. Povest iz rimskih časov..... 45
Furij. Burna novela iz mladeničevega življenja..... 75
Glad. Knut Hamsun. Roman..... 125
Gladiatorji. Zgod. roman iz 1. 70 po Krist. 2 zvezka skupaj..... 150
Golobovi. Novela s podeželskega življenja..... 125
Gospodarica sveta. Avanturističen roman..... 60
Gozdni zvok. F. S. Finžgar. Povest slov. mladeniča..... 30
Homerjeva Ilijada. Fr. Omerza. Starogrška pravljica..... 45
Igralec. F. M. Dostojevski. Roman iz spominov mladeniča..... 75
Ivan Cankar, Zbrani spisi. 2. zv. Izdajavec. F. V. Slemenik. Zgodovinska povest iz turških časov iz dni trpljenja. Andrej Rape. Kratke povesti..... 50
Izlet g. Broučka v XV. stoletje. Svatoj. Čeh..... 50
Iz življenja za življenje. Kratke, poučne povesti..... 20
Jagode. J. Stritar. Knjiga za odraslo mladino..... 50
Jarnal. Češka narodna pravljica..... 30
Jeromil Zmogovšč. H. Sienkiewicz. Poljska povest. Med plavovi. Povest tirolskega gorskega župnika..... 35
Juan Miseria. P. L. Celoma. Španska povest..... 50
Junakinja iz Stajra. Povest iz boja med katol. in prot. vero..... 150
Jutranja zvezda. H. Rider Haggard. Roman..... 100
Jurčičevi zbrani spisi. Vsak zvezek po..... 100
1. zvezek: Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi poljarji. — Domen. — Dva prijatelja.
2. zvezek: Jurij Kobila. — Tihošape. — Urban. Smukova ženitev. — Klosterski žolinar. — Grad Rojine. — Golida.
3. zvezek: Deseti brat. — Nemški valpet.
4. zvezek: Cvet in sad. — Hti mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.
5. zvezek: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.
6. zvezek: Doktor Zober. — Tugomer.
7. zvezek: Lepa Vida. — Lipe. — Pipa tobaka. — Moč in pravica. — V Vojni krajini. — Prava med bratoma.
8. zvezek: Ivan Erazem Tantenbach. — Bojmi se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Andreja Pakja Spomini starega Slovenca.
9. zvezek: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro in učitelj. — Veronika Deseniška.
10. zvezek: Slovenski svetec Ponarejeni bankovci. — delal, ko je krompir kradel. — Kako sem se jaz likal. Jak. Alešovec. Povest slovenskega trpinca. 1. 2. in 3. del skupno..... 125
Kapetanova hči. A. S. Puškin. Ruska povest..... 100
Kazan, volčji pes. J. O. Curwood. Kanadski roman..... 100
Knezova knjižnica. 1. zvez. Ant. Knezova ustanova. — Gospod Lisec. — Ženitev Ferdulfa, vojvode..... 100
Kralj gora. Edm. About. Francoska povest..... 100
Kresalo duhov. P. A. Sheehan. Roman iz irskega življenja..... 100
Krištof Šmida spisi. Vsak zvezek po..... 65
1. zvezek: Ljudevit Hrastar. — Golobček.
2. zvezek: Jagnje. — Starček z gore.
3. zvezek: Pirhi. — Ivan, turški suženj. — Krščanska obitelj (družina).
4. zvezek: Sveti večer.
5. zvezek: Pavlina.
6. zvezek: Roparski grad. — Pticije gnezdo. — Poškodovana slika. — Tiskovna pomota. — Spominčica. — Diamantni prstan.
7. zvezek: Brata. — Različni sestri.
8. zvezek: Kolum ali odkritje Amerike. Zanimiv zgod. roman..... 60
9. zvezek: Jos. Kostanjevec. Roman iz podeželskega življenja..... 50
10. zvezek: Križev pot. Roman češkega duhovnika..... 120
11. zvezek: Lisjakova hči. Jos. Stare. Povest iz ljubljanskega življenja..... 50
12. zvezek: Ljubljanske slike. Jak. Alešovec. Podoba ljubljanskega sveta pod drobnogledom..... 75
13. zvezek: Mali klatež. Mark Twain. Povest iz resničnega življenja..... 60
14. zvezek: Mali lord. Povest iz angleškega sveta z zelo napeto vsebino..... 90
15. zvezek: Mati božja dobrega sveta. Povest iz časov turških bojev..... 45
16. zvezek: Mimo ciljev. Milan Pugač. Več kratkih povesti..... 50
17. zvezek: Mladi gozdar. Izviran roman..... 45
18. zvezek: Mladi samotar. Krištof Šmid. Doživljaji mladega dečka..... 35
19. zvezek: Moje življenje. Ivan Cankar. Slike iz pisateljevega življenja..... 70
20. zvezek: Mrtvo mesto. V srce segajoča povest..... 100
21. zvezek: Na negotovih potih. Poučna povest..... 30
22. zvezek: Na različnih potih. Povest za dečke od 11. do 14. leta..... 35
23. zvezek: Narod, ki izumira. Zanimivosti iz življenja in običajev Eskimov..... 25
24. zvezek: Narodna biblioteka.
25. zvezek: 7. snopič: Krvena osveta. Povest črkeškega častnika..... 30
26. zvezek: 8. in 9. snopič: Nestrečnica. Ivan Turgenev. Povest iz ruskega življenja..... 45
27. zvezek: 12. snopič: Črtice iz življenja na kmetih. Andrejčkov Jože. Kratke, vesele povesti..... 30
28. zvezek: 20. snopič: Amerika, ali povod dobro, doma najboljšje. Poučna povest..... 30
29. zvezek: 21. snopič: Boj s prirodo. — Treskova Urška..... 30
30. zvezek: 25. in 26. snopič: Beatin dnevnika. Lujiza Pesjakova. S srce segajoč roman..... 45
31. zvezek: 35. snopič: Kratke povestice iz pristnega slovenskega življenja. Andrejčkov Jože..... 30
32. zvezek: 36., 37. in 38. snopič: Žalost in veselje. Andrejčkov Jože. Velezanimiva povest..... 75
33. zvezek: 39. snopič: Solnce in senca. Jos. Bedenek. Gorenjska povest..... 30
34. zvezek: 40. snopič: Svitoslav. Burna povest Slovenca..... 30
35. zvezek: 57. snopič: Nekoliko iz ruske zgodovine..... 30
36. zvezek: 58. snopič: Zaroča o polnoči. Basničoj. Povest slovenskega visokoleca..... 30
37. zvezek: 59. snopič: Več kratkih, zanimivih povesti. Andrejčkov Jože..... 30
38. zvezek: 60. snopič: Eneanek, lovčev sin. Doživljaji mladega dečka. — Berač. Povest iz vaščanskega življenja..... 30
39. zvezek: Narodne pripovedke. 1. zvezek: Dominicus..... 35
40. zvezek: Narodne pripovedke. 4. zvezek: Dominicus..... 40
41. zvezek: Narodne pripovedke in pravljice. S. Sekolov..... 35
42. zvezek: Naseljeni. Ameriška povest..... 35
43. zvezek: Naša leta. M. Pugač. Zbirka kratkih povesti..... 100
44. zvezek: Naše življenje. Ks. Meško. Črtice iz življenja..... 75
45. zvezek: Nasi ljudje. Dr. A. Remec. Kratke povesti iz slov. življenja..... 40
46. zvezek: Na valovih južnega morja. Pripovedka..... 35
47. zvezek: Nevesta s Korinja. Fr. Jaklič. Povest..... 50
48. zvezek: Nihilisti. Iz ruskega življenja..... 40
49. zvezek: Obiski. Izidor Cankar. Slike iz značajev naših pisateljev..... 125
50. zvezek: Obraz. Ciril Jęglic. Vesele črtice ob tihih večerih. Ks. Meško. Kratke črtice..... 100
51. zvezek: Oče naš. Povest mladeniča..... 75
52. zvezek: Odiseja. Andrej Kragelj. Starogrška pravljica..... 45
53. zvezek: Oglenica, ali hudobija in nedolžnost. Povest..... 35
54. zvezek: Patria. Povest iz irske junaš. dobe Perpetua, ali afrikanski mučenici. Povest iz 3. stol. po Kr..... 45
55. zvezek: Petelinov Janez. Jak. Alešovec. Poučna povest..... 85
56. zvezek: Podoba iz sanj. Ivan Cankar. Kratke slike iz časov svetovne vojne..... 60
57. zvezek: Pol litra vipavca. D. Feigel. Kratke, vesele dogodbe..... 100
58. zvezek: Poljub. Povest iz gorskega življenja češkega naroda..... 50
59. zvezek: Poslednji dnevi Pompejev. Roman. 1. in 2. del skupno..... 200
60. zvezek: Po strani klobuk. D. Feigel. Kratke črtice vesele vsebine..... 75
61. zvezek: Povestice. Rabindranath Tagore. Povesti in slike. Ks. Meško. Kratke povesti..... 45
62. zvezek: Pripovedi o Petru Velikem..... 75
63. zvezek: Pri stricu. Ivo Trošt. Povest iz kmetskega življenja..... 45
64. zvezek: Siesto e Sesto. Povest iz italijanskih Abrucev..... 30
65. zvezek: Pravljice. Fr. Milčinski. Po slovenskih narod. pesmih..... 90
66. zvezek: Pravljice iz slova. Iv. Vuk..... 75
67. zvezek: Prihaja. Fr. Detela. Zanimiva povest iz kmetskega življenja..... 45
68. zvezek: Ribčev sin. Pravljica..... 25
69. zvezek: Senguis Martirum. Louis Bertrand. Povest iz prvih časov krščanstva..... 60
70. zvezek: Smrt pred hišo. Fr. Bevk. Roman..... 55

Naročilu je priložiti potrebno svoto v poštini Money Order, bančnem draftu ali znakmah. Vsa pisma naslovite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET,

CHICAGO, ILL.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)
VSTANOVLJENA 29. NOVEMBRA 1914.

Zedinjenih Držav
Severne Amerike
Sedež: Joliet, Ill.
Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik: Filip Zivec, 507 Lime St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik: Mary Kromesec, 2323 S. Winchester Ave., Chicago.
Glavni tajnik: Frank J. Wedie, 501 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: Paul J. Laurich, 512 N. Broadway, Joliet, Ill.
Blagajnik: John Petrič, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Joseph Skur, 123 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1941 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Jakob Štrukel, 1199 N. Broadway, Joliet, Ill.
Anton Gerčar, 1022 McAllister Ave., No. Chicago, Ill.

POROTNI ODBOR:

Anton Štrukel, 1240 — 3rd St., La Salle, Ill.
Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpbrug, Pa.
Joseph Wolf, 508 Lime St., Joliet, Ill.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Do dne 1. jan. 1928 je D. S. D. izplačala svojim članom in članicam ter njihovim dedičem raznih podpor, poškebnin in posmrtnin v znesku \$53,779.83.

Zavaruje se lahko za \$250.00, \$500.00 ali \$1000.00. Od 16. do 40 let se lahko zavaruje za \$1000.00. Od 40. do 45. za \$500.00. Od 45. do 55. leta se zavaruje le za \$250.00.

ROJAKI, PRISTOPAJTE K DRUŽBI SV. DRUŽINE!

V DELU ČLOVEK NAJDE ZADOVOLJSTVO.

Človek je ustvarjen za delo. Kdor ne dela, ta naj ne je, pravi pregovor. Ta pregovor se udeležuje na celi črti našega življenja. Delo je človeku tako neobhodno potrebno kakor hrana. Ni srečen res tisti, ki ima vsega v obilici, da lahko postopa in lenari kakor hoče. Vi ga vidite le na zunaj, le to vidite, kar uživa. Ako pa tak človek vse to živi z veseljem, ako je zadovoljen na notraj, to je pa drugo vprašanje. V največ slučajih ni.

Delati smo dolžni na vseh poljih. Mi ameriški Slovenci smo dolžni, da delamo za to, kar imamo, kar smo sami ali pa so nam naši pionirji ustanovili. Dragi prijatelji, v mislih imam naša slovenska društva in organizacije. O, koliko je tu dela, nikdar ga ne zmanjka. Pa delamo vsi? Bratje in sestre, nič drugam ne glejmo, kar vsak samega sebe vprašajmo. Da, član, članica sem tega društva, rad(a) ga imam. Ali do slej vendar še nobenega novega člana nisem dobil(a). Kaj je vzrok? — Ej, kaj, to: nikamor ne grem, nikdar še nisem nobenega(e) vprašal(a), da naj pristopi k društvu, to je vzrok. Ali ni res? Seveda je, same hruške ne padajo s hruške, je treba pač drevo hruško potresti, na kateri rastejo in zore hruške.

Bratje in sestre, za našo Družbo sv. Družine raste na našem slovenskem polju tudi tako drevo, na katerem je obilo do zorelega sadu, da bi ga obrali in pridobili v naše vrste. Koliko jih je še, ki se niso pri nobenem društvu, koliko jih je še, ki so samo pri enem in če bi jim kdo omenil našo Družbo, bi prav radi pristopili v njene vrste. Koliko je tega sadu! Bratje in sestre, ali Vas ne mika, da bi to drevo malo potresli z močno in krepko agitacijo? Bratje in sestre, le krepko na to narodno drevo in potesimo in pobirajmo njegov sad in ga pridno dovajajmo v vrste naše ugledne Družbe sv. Družine. V kateri naselbini ga boste najprvo potresli? Najbolje pa je, če ga vsi hkratu.

Kaj ne, boš rekel dragi brat, draga sestra, tako lahko se pa člani ne dobivajo, kakor bi hruške klatili. Verjamem, da je težko, marsikje težko, vendar ničesar na svetu pa ni tako težko, da bi se ne dalo narediti. Treba je le dobre volje, pa gre in vse se doseže. Toda zlasti vi, ki morda še niste agitirali za nove člane, vi ne veste, kako prijetna zavest tolaži človeka, če kaj dobrega stori za svoje društvo, za svojo organizacijo. Poglejte one, ki se zanimajo za naša društva, kako so veseli, nikdar jim ne zmanjka veselih in bodrilnih besedi med rojaki za društva in organizacije. Zakaj vse to? Zaveda se, da je nekaj storil, nekaj prispeval k skupni narodni stvari, za svoje društvo. Ta zavest pa je tako prijetna, da bolj biti ne more. Ako kaj, je to dokaz, da človek najde v delu za dobro in pošteno stvar najbolj milo in najljubše zadovoljstvo.

Zato pa na noge bratje in sestre! Ne bodimo otožni, marveč veselo na delo za novimi člani za D.S.D.! Agitirajte ob vsaki priliki! Nagovarjajte svoje prijatelje in znanca, da postanejo naši bratje in sestre v vrstah naše še mlade, a močne in ponosne Družbe sv. Družine!

DRUŠTVENE VESTI IN NAZNANILA.

IZ URADA DRUŠTVA SV. IVANA KRSTITELJA, ST. 13. D. S. D.

Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje mesečne seje, da se korporativno udeležimo veselice društva Sveti Križ, katera se bo vršila dne 4. februarja v dvorani na 1802 S. Racine Ave., začetek ob 7. uri zvečer. Zberemo se pri našem sobratu Mr. Andrew Glavachu in ob pol osmih zvečer odkorakamo tja. Kateri pa živijo bližje dvorane, naj nas tam počakajo, da točno ob osmi uri skupaj prikorakamo

v dvorano. Prosim vas, da bi se v velikem številu udeležili. Torej na svidenje v soboto zvečer, dne 4. februarja.

Bratski pozdrav

Steve Foys, tajnik.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE ST. 1 D.S.D.

Joliet, Ill.

Naše društvo je imelo svojo redno mesečno sejo zadnjo nedeljo v Slovenia dvorani. Ta seja je bila ena izmed najbolj zanimivih, odkar društvo obstoji.

Lepo je bilo videti, ko je predsednik poklical kar šest kandidatov na oder za pristop

v društvo ter jim napravil lep sprejemni obred, nakar jim je članstvo izreklo trikratno slavo, da je kar grmelo po dvorani.

Potem so bili poklicani društveni nadzorniki, da poročajo članom o finančnem stališču društva. Predsednik nadzornega odbora Frank E. Vranichar je podal svoje obširno poročilo, v katerem naznanja, da celotno društveno premoženje znaša povprečno okoli \$4500.00, dasiravno je društvo lansko leto izplačalo \$2514.00 same bolniške podpore svojim bolnim sobratom, kar je tudi vredno velikega vpoštevanja, ker je društvo žrtvovalo ta denar za telesna dobra dela, dela usmiljenja.

Nato je sledilo umeščanje novo in ponovno izvoljenih društvenih uradnikov za leto 1928. Predsednik sobrat Stonich pokliče brata John Živca st., ki zavzame predsedniški stol ter udari s kladivom v znamenje reda. Po kratkem nagovoru kliče uradnike po imenu, da naj stopijo v ospredje k predsedniški mizi. Nakar vsi nastopijo na omenjeno mesto. Ko jim prečita njihove uradne dolžnosti in jih obenem zapriše za vestno izpolnjevanje njihovih dolžnosti, do katerih jih vežejo društvena in družbena pravila, po končanem obredniku zopet odda predsedniški sedež predsedniku sobratu Stonichu, kateri ga je lepo zahvalil v imenu društva za njegove lepe obrede, nakar je sledil zaključek seje z molitvijo.

Naposled predsednik naznanja, da naj vsi skupaj mirno ostanejo v dvorani, da se začne društvena zabava. Ko smo to slišali, smo zagledali tam zadaj za predsednikovo mizo, vsakovrstne pripravke in zavitke za ta namen. Blagajnik in par drugih pride v dvorano, kakor romarji obloženi z zavitki in nekakšnimi čutaricami, kakor bi prišli iz Draščić ali Vodine. Ko to odložijo na pristojno mesto, je bilo naenkrat sto rdečih glažev. Seveda niso bili vsi enake barve, ker v enih je bila tekočina iz New Yorka, v drugih pa iz Kalifornije in v enih iz Michigana. Ampak, ko so se vse skupaj pomešale, so nam povzročile lepo lice in so oveselila srca tako, da so se ujele lepe slovenske pesmi iz gladkih grl.

Nato se je začelo debatirati glede prihodnjih volitev. Vprašanje je prišlo, da ker slovenski volilci se množijo od leta do leta in je vedno več državljanov, bi se lahko Jugoslavlani združili, da bi nas politiki kar tako poceni ne prodali, kakor se je to dogajalo dosedaj, ker se čutimo, da ako smo državljani in davkoplačevalci, da nas ne bodo porabili samo za svoja politična sredstva s svojimi obljubami, po volitvah pa nas pustijo na cedilu. Radi tega je bilo priporočano, ker že imamo en političen klub v naši naselbini, da se v kratkem skliče javni shod in da vsi pristopimo v ta klub in napravimo eno močno jugoslov. politično društvo ter tako pokažemo tujerodcem svojo moč tudi na političnem polju, da tudi mi lahko svoje rojake spravimo v kakšne javne, državne, okrajne ali mestne urade, ker potem bomo še člani in pripoznam kot pravi ameriški državljani in jugoslovanski narod v Jolietu in okraju Will. Zatorej na svidenje, kadar se skliče tozadevni shod.

Dalje je nam poročal sobrat Louis Martinčič, društveni tajnik, da pričakuje 100% harmonije glede društvene Card party, ki se vrši dne 16. febr. v Slovenia dvorani ter prosi članstvo, da naj vsak po svoji moči daruje vsakovrstne dobrote in pomaga na vse mogoče načine, da se ta veselica izvede v popolni pridruženosti blagajne. Odbor pričakuje, da bo vsak član sodeloval v prid našega slavnega društva, ka-

kor ga veže dolžnost.

Pričakuje vaše naklonjenosti, ostajamo z bratskim pozdravom

Odbor.

IZ URADA DR. SV. DRUŽINE ST. 11 D.S.D.

Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam vsem pittsburghskim Slovincem, da bo društvo sv. Družine priredilo piknik ali izlet v nedeljo, dne 3. junija 1928. Kje se bo ravno piknik vršil, še ni omenjeno. Zatorej prosim vsa pittsburghska društva, zlasti uradnike, dasi to zapomnijo in prepustijo ta dan društvu sv. Družine, za kar vam bomo prav hvaležni.

Dalje prosim člane dr. sv. Družine, da bi se bolj redno udeleževali društvenih sej, ker če je večje število članov na seji, večji uspeh bomo imeli.

Zatorej, dragi sobratje in sestre, vzdamo se enkrat iz tega spanja in zavijamo ro-kave. Delajmo vsi v slogi in agitirajmo vsak po svoji moči, ker ravno zdaj je čas zato, ker je prost pristop v društvo sv. Družine, kakor tudi v Družbo sv. Družine. Povrhu še plača društvo sv. Družine zdravnika vsakemu novemu članu. Zatorej, dragi sobratje in sestre, še enkrat vas prosim vse skupaj, da greste na delo za lepo naše društvo in dično Družbo sv. Družine.

Obenem naznanjam vsemu članstvu koliko znaša društveno premoženje koncem 1. 1927 in kako je denar razpoređen:

Na Allegheny Valley Bank na hranilni vlogi\$1205.56
Na čekovnem računu 1313.90
Posojeno Slov. Domu. 1000.00
Delnica Am. Slov. 25.00
Drugo društveno premoženje cenjeno 130.00

Skupaj\$2374.46

Pozdrav vsemu članstvu Dr. sv. Družine, kakor tudi čitateljem Amer. Slovenca!

John Flajnik, tajnik.

KAKO DELAJO PRI DR. SV. DRUŽINE ST. 1 D.S.D.?

Joliet, Ill.

Društvo sv. Družine št. 1 je imelo svojo sejo 29. januarja v Slovenia dvorani. Na tej seji se je vršilo umeščanje društvenih uradnikov in kaj takega nisem še videl. Tako lep red in tako lepo umeščanje, kakor je bilo ravno to. Umeščanje je vodil sobrat John Živetz st. Kot umeščevalec je prav lep nagovor napravil, za kar se mu je vsa zbornica zahvalila. Tudi članov nisem videl še nikdar toliko skupaj. Ne seveda, to je bilo zato tako številno obiskano, ker je naš spoštovani predsednik že meseca decembra obljubil, kaj da bo. In res so bile prave krajske klobase, kakor tudi onega ni manjkalo, ki človeku korajže da. Vi, g. urednik, kar verjeti ne morete, kako smo se izvrstno imeli. — Upam, da se bomo še večkrat tako imeli in s tem gojili lepo bratsko ljubezen med seboj. — Čast zato gre društvenim uradnikom, posebno pa še sobratu predsedniku George Stonichu za tako lep red, ker mož je res na pravem mestu, zato ga sobratje tudi ljubijo; dokaz temu je, da je on predsednik, odkar že društvo obstoji.

Ko je napočil že čas, da se odpravimo za domov, pa zadoni lepa slovenska pesem tako gromovito, da se je kar hala tresla, tako da mislim, da mora biti še danes kdo izmed pevcev in basistov hripav. Kajti pelo je vse, saj veste, če je "tistga" precej, iz katerega se v jeseni stiska korajža, da je vse veselo. Zato pa, dragi bratje, udeležujte se sej in vam ne bo žal za to. Tu se spoznavamo, tu se oživlja navdušenost za društvu, da isto potem bolj napreduje. Ako se seje udeležijo veliko članov, je odbor vesel in ima veselje za društvu, kjer pa med članstvom ni zani-manja, tam tudi odbor nima veselja. Oh, kako je bil vesel

naš predsednik, ki je videl toliko članov na seji! Zato le na vsako sejo bratje! Agitirajte tudi za nove člane, da bo naše društvo in naša slavna Družba sv. Družine rastle in napredovala.

Zdaj pa vse lepo pozdravim, uradnike in člane Dr. sv. Družine! Z bratskim pozdravom, Leo Adamič.

NAZNANILO.

East Pittsburgh, Pa.

Imao sam čitati jedan dopis od bivšega tajnika u Amer. Slovincu, u kojem je pisal, da svi članovi i članice društva sv. Lovrenca imadu prostu ulaznicu na budućoj zabavi, koju ćemo držati na 18. februara o. g. Ako bivši tajnik nije znao što se govorilo i što se je zaključilo na sjednici, onda nije trebao pisati što takovoga u list Amer. Slovenec i s time napraviti razočaranje medju članstvom i smetati odbor u njegovom poslu.

Sjednica se je držala na 8. januara 1928. kao što svaki član dobro znađe, koji je bio prisutan na istoj, da je većina članova odglasovala, da se ulaznice prodaju muške 50c, a ženske 35c za člane(ce) ili ne-člane(ce) jednako. Dakle molim sve člane(ce), da se ne bunite kod uplaćivanja ulaznic, jer to nije odbor nametnuo svojevoljno već je s većinom članstva odobreno i tako u zapisnik uvedeno i tako mora da ostane.

Nije ovo baš lijepo što mora današnji odbor voditi ovakove kritike, ali još bi gorše bilo, kada bi se dao zavesti. Zbog toga je najviše potrebno, da svi članovi(ce) pohađaju točno sjednice, pa kad budu točno pohađali svaku sjednicu, onda će znati o čemu se radi u društvu i onda ja mislim, da se neće ovakvoga što više dogoditi.

Petar F. Bendekovich, tajnik.

POZIV NA ZABAVU.

East Pittsburgh, Pa.

Koju priredjuje društvo sv. Lovrenca št. 14 DSD., E. Pittsburgh, Pa., u subotu dne 18. februara 1928 u Poljskoj dvorani, 353 Beech St.

Bratski pozivamo sve člane i članice društva sv. Lovrenca kao i ostale sve Slavene, da nas posjete u što većem broju te večeri! Svirati će nam dobra muzika uz koju ćete moći provesti vrijeme u izvanrednom zadovoljstvu.

Dočim i ulaznina jest vrlo umjerena, ulaznina za člane(ce) kao i sve ostale za muške 50c, za ženske 35c.

Svi oni, koji žele da se razvesele i da si skrate vreme u dobrom veselju, neka dođu te večeri tamo gdje će ih dočekati sa dobrom podvorbom

Odbor.

Novi slovenski rekordi.

KAKO SMQ JIH REKORDIRALI.

Opisuje Ivan Račić.

II.

Druga narodna slika je "Romljanje k Materi božji". Kam so šli naši romarji, je težko spoznati; morda k Novi Stifiti, na Brezje, na Sv. Višarje, na Sveto Goro, na Zalostno Goro, ali morda celo na ameriške Brezje v Lemontu, — kdo ve! Ali se še spominjate, dragi rojaki, kako so naši očetje in naše matere hodili na božjo pot? Navezali so si culico in se podali na daljno pot s trdno vero, da mora biti njihova prošnja uslišana, če se priporoče Materi božji na kraju, ki si ga je sama izbrala po čudežih za svoje priljubljeno svetišče. Celo pot so prepevali romarske pesmi. Peli so vsi brez razlike, ali so bili pevec ali ne, ker ni šlo za to, da pojejo u-metne skladbe, ali da razkažejo svoj izvežbani glas, svoje fino prednašanje, temveč šlo je le zato, da izrazijo na svoj prosti način, kar je čutilo srce: zato je to romarsko petje nekaj izrednega — kdor ga ni slišal sam, si ga nikoli ne bo mogel prav predstavljati. — Kdor ga je pa slišal, ga nikoli ne bo mogel pozabiti. Zvonovi iz romarske cerkve so pozdravljali romarje že od daleč. Pridirgar v cerkvi je s posebno izbranimi besedami proslavljal usmiljeno srce Matere božje. Predno so odšli romarji domov, so vsi skupaj peti litanije Matere božje in za slovo od Marije tisto pretresljivo pesem: "Še enkrat bi videl, Marija, te rad".

Ta fonografska slika bo trajen spomin našim vrlim prekmurkim rojakom, v prvi vrsti pa njihovemu pevskeemu zboru v Chicagi "Jezero". Pevke te ga zbora so bile, ki so znale vse najlepše romarske pesmi iz starega kraja, pesmi, ki morda niso bile še nikoli natisnjene in izdane. Vse so res pristne slovenske pesmi, pravo narodno, ali vsaj ponarodelo blago. Te melodije bi bili lahko opremili z umetnimi modernimi harmonijami, pa to bi ne bilo na mestu; priredili smo jih namenoma tako, kakor jih romarji v resnici pojejo: le poslušajte, kako so izpeljani posamezni glasovi! Po istem principu smo se ravnali tudi v drugih rekordih: kjer razmere zahtevajo priprosto narodno petje, smo skušali posnemati pristno narodno petje. Kjer pa smo imeli priliko za umetno petje, smo podali umetno petje.

Vsebinska plošče. Prvi del: Zvonovi pritrkavajo. Romarji se bližajo svetišču Matere božje in pojo. Vstopijo v cerkev.

Velikost rekorda 12 inčev. Cena \$1.25. Naročite od Knji-garne Amer. Slovenec.

(Nadaljevanje sledi.)

KRASNO POSESTVO,

blizini Novega mesta je radi smrti ugodno napredal. Veliko je 56 oralov, gozdovi, njive, travniki, velik sadni vrt in vinograd, ena večja in ena manjša hiša z gospodarskimi poslopiji, z vsem živim in mrtvim inventarjem. Cena \$10.000. — Natančnejša pojasnila daje Ferdinand Sever, Ljubljana, Poštni predal 62, Jugoslavija.

"Najboljše delo za manj denarja"

Nobenega izgovora za slabe zobe.

Casi o bolečinah pri zdravljenju in popravljanju zob so minuli, pa tudi stroški za dentistovo delo so tako malenkostni, da bi ne smeli delati zapreke. Tudi ako imate le en zob, ali več, ki so pokazani, ne odlašajte, da bodo še slabši. Pridite takoj jutri in zavarujte si svoje splošno zdravje z zdravimi zobmi.

C. V. McKinley, D. D. S.

naslednik Burrows zobozdravnika

D'Arcy poslopije, 2. nadstropje - 1. št. sobe 204

Phone: 4854

CHICAGO IN VAN BUREN STREETS

JOLIET, ILL.

Preiskava in ocena

BREZPLAČNO

ženska postrežnica

Odpri: od 9. zjutraj do 8. zvečer.

V nedeljo od 10. zjutraj do 12. opoldne.

POTOP

HENRIK SIENKIEWICZ

Iz poljščine prevel Dr. Rudolf Mole.

"Toda, gospod, povedal si mi, da si iz knežje Prusije, torej si morda sam luteranec?"

"Bog me varuj tega," je odgovoril gospod Andrej. "Sem iz Prusije, toda iz katoliške rodovine, zakaj mi smo prišli v Prusijo iz Litve."

"Torej hvala Najvišjemu, ker sem se prestrašil. Dragi gospod, kar se tiče Litve, tudi tam ne manjka odpadnikov in imajo mogočnega načelnika v Radzivilu, ki se je izkazal za tako velikega izdajalca, da bi se lahko kosal edino še z Radziejovskim."

"Bog daj, da bi mu hudiči izruvali dušo iz grla, preden nastopi novo leto!" je zakričal zavzeto Kmitic.

"Amen!" je odgovoril šlachčič; "pa tudi njegovim slugam, njegovim pomočnikom, njegovim rabljem, o katerih so dospele vesti celo k nam in brez katerih bi se on ne bil drznil dvigniti roko na domovino."

Kmitic je prebledel in ni odgovoril besedice. Tudi ni izpraševal, se ni upal vprašati, kdo so ti pomočniki, sluge in rablji, ki govorijo ta šlachčič o njih.

Počasi jahaje so dospeli pozno zvečer v Pultusk. Tu so pozvali Kmitica v škofovo palačo ali grad, da bi se izkazal poveljniku.

"Dostavljam konje vojskam vaše švedske milosti," je rekel gospod Andrej, "in imam pobotnice, s katerimi potujem v Varšavo po denar."

Polkovnik Izrael (tako se je imenoval ta poveljnik) se je nasmehnil pod brki in rekel: "O, le pospeši se, gospod, in nazaj grede najemi si voz, da bi lahko imel na čem voziti ta denar."

"Hvala za svet," je odgovoril gospod Andrej; "saj itak razumem, da je vaša milost norčije iz mene. . . Toda jaz pojdem po to, kar mi gre, če je treba k samemu kralju!"

"Pojdi! Ne zametuj svojega!" je rekel šved; "kaj lepa vsta je to."

V samem mestu je naletel vnovič na svečanosti, zakaj veselje radi padca Krakova je imelo trajati tri dni. Obenem je tudi izvedel, da so v Przasnizu morda nalašč pretiravali švedsko zmago; gospod kaštelan kijeviski ni bil ujet, marveč je dobil pravico, da je zapustil mesto z vojsko, z orožjem in s prižganimi luntami pri topovih. Pravili, da je baže krenil v Šlezijo. Sicer ni bila velika tolažba, tolažba pa je bila vseeno.

V Pultusku so stale znatne moči, odkoder so se imele pomakniti pod poveljem Izraelovim na prusko mejo, da bi prestrašile obmejnega grofa; torej niti mesto niti tako obširni grad niti predmestje niso mogli sprejeti toliko vojaštva. Tu je tudi Kmitic prvikrat ugledal vojake v cerkvi. V prekrasni gotičski kolegialni cerkvi, ki jo je ustanovil pred dve sto leti škof Gižicki, je bila nameščena nemška najemniška pehota. Notranjost svetišča je žarela od svetlobe kakor ob času vstajenja, zakaj na kamenitem tlaku so goreli ognji. Kotli so se kadili nad njimi. Okoli sodčkov s pivom so se zbirali tuji vojaki, sestoječi iz starih razbojnikov, ki so opustošili celokatoliško Nemčijo in ki niso gotovo prvikrat prenočevali v cerkvi. Torej se je notri razlegal hrup in krik. Hripavi glasovi so prepevali taboriščne pesmi; slišali so se tudi kriki in smehi žensk, ki so se navadno vlačile v takratnih časih za vojsko.

Kmitic je obstal pri odprtih vratih. Skozi dim sredi rdečih plamenov je uzrl rdeče, od

pijače razpaljene, bradate obraze vojakov, sedeče na sodčkah in pijoče pivo; drugi so se kockali ali igrali karte; nekateri so prodajali cerkvene plašče; drugi so objemali nesramne ženske, oblečene v pisane obleke. Vrišč, smeh, živketanje vrčev in mušket, od sklepov se odmevajoči krik — vse to ga je glušilo. Glava se mu je zavrtela, oči niso hotele verjeti tega, kar so videle, sapa mu je zastala v prsih; peklo bi ga bilo manj prestrašilo.

Napoleon se je zgrabil za lase in zbežal, blazno ponavljajoč:

"O Bog, umisli se nas! O Bog, kaznuj! O Bog, reši nas!"

X.

V Varšavi so že davno gospodovali Švedje. Ker se je nahajal Witemberg, pravi načelnik mesta in poveljnik posadke, tačas v Krakovu, je vodil posle v njegovi odsotnosti Radziejovski. Nekaj nad dva tisoč vojakov je stalo v samem mestu, obdanem z nasipi, in po prostorih ob nasipih, pozidanih s prekrasnimi cerkvami in palačami. Grad in mesto nista bila poškodovana, ker ju je predal gospod Wessel, starosta makovski, brez boja; sam pa se je naglo umaknil z vso posadko, ker se je bal maščevanje svojega osebnega sovražnika Radziejovskega.

Ko pa je začel gospod Kmitic bliže in natančneje ogledovati, je ugledal na mnogih domih sledove grabežljivih rok. To so bili domovi onih prebivalcev, ki so bežali iz mesta, ker niso hoteli prenašati tuje vlade ali pa so se upirali v onem hipu, ko so Švedje vdirali na nasipe.

Izmed gospodskih palač pred nasipi so ohranile svoj nekdanji sijaj le one, katerih prebivalci so bili vdani z dušo in telesom Švedom. Popolnoma nepoškodovana je stala torej palača Kazanovskih, katero je štítil Radziejovski, njegova, gospoda praporščaka Koniepcovskega ter ona, ki jo je postavil Vladislav IV., in se je pozneje imela Kazimirovska, toda duhovniška poslopja so bila zato znatno poškodovana; Denhofova palača je bila napol sežgana, kanslerska ali tako zvana palača Osolinskih v reformacijski ulici je bila popolnoma izropana. Skozi okna so gledali nemški najemniki, a ono dragoceno pohištvo, katero je pripeljal rajni kancler z ogromnimi stroški iz Italije, one florentinske kože, nizozemski gobelini, umetne pisalne mize, vložene z biserno matico, slike, bronasti in marmornati kipi, benečanske in gđanske ure, dragocena stekla — vse to je ležalo še v nerednih kupih na dvorišču ali pa je bilo pripravljeno, da se odpošlje ob prvi priliki po Visli na Švedsko. Te dragocenosti so stražili vojaki, medtem pa so se kvarile na dežju in vetru.

V prav mnogih mestih si lahko opazil isto, a dasi se je prestolnica vdala brez boja, je stalo vendar že trideset ogromnih ladij na Visli, pripravljenih, da odpeljejo plen.

Mesto se je zdelo, kakor bi bilo tuje. Po ulicah se je slišalo več tujih jezikov nego poljskega; povsod si srečaval švedske in nemške vojake, francoske, angleške in škotske najemnike, v najrazličnejših krogih, v klobukih, v grebenastih čeladah, v kaftanih, oklepah, poloklepih, v opankah ali v švedskih ji obrazu, tuje pesmi. Še celo konji so imeli drugačne postavbe nego oni, na katere se je škornjih. Povsod tuja pestrost, tuji kroji, tu bilo navadilo oko.

Ako se ti "Amerikanski Slovenec" dopade, povej to svojim prijateljem in znancem in priporoči jim ga, da si ga naroče!

The Will County National Bank
OF JOLIET, ILLINOIS

Prejema raznovrstne denarne vloge, ter polji denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300.000.00

C. E. WILSON, predsed

S.P.D. sv. Mohorja

Ustanovljena 31. decembra, 1921. Inkorporirana 12. oktobra, 1923.
SEDEŽ: CHICAGO, ILLINOIS

ODBOR ZA LETO 1928:

Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, O.P.M., 1852 W. 22nd Place.
Predsednik: Max Omerzel, 2123 W. 21st Place.
Podpredsednik: Anton Banich, 1931 W. 22nd Place.
Tajnik: John Gottlieb, 1845 W. 22nd Street.
Blaginik: John Jerich, 1849 W. 22nd Street.
Zapisnikar: Frank Primozich, 1927 W. 22nd Place.
Dr. zdravnik: Dr. Jos. E. Ursich, 2000 W. 22nd Street.

NADZORNI ODBOR:

Theresa Chernich, John Horvat in Frank Kobal.

POROTNI ODBOR:

Louis Duller, Frank Grill in John Fale, st.

Organizatorja: Frank Primozich in Jennie Slabe.

Uradno Glasilo: "Amerikanski Slovenec".

Družba zbiruje vsako prvo nedeljo ob 2. uri popoldne v cerkveni dvorani sv. Štefana, na 22nd Place in Lincoln ulici.

Družba sprejema v svojo sredo moske in ženske od 12. do 55. leta starosti. Pristop v družbo je samo en dolar. Družba plačuje \$7.00 na teden bolniške podpore, za kar se plačuje po 50c na mesec mesečine. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovenca v Chicago. Rojaki, pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila glede družbe in njenega poslovanja se obrnite na družbenega tajnika ali pa predsednika.

NAZNANILO.

Vsem članom in članicam S. P. Družbe Sv. Mohorja se ljudno naznanja, da se vrši redna mesečna seja v nedeljo, 5. februarja, 1928, v navadnem prostoru. Ker ima isti dan društvo sv. Štefana svojo veselico, se seja prične že ob eni uri popoldne, da bomo lahko pravočasno se udeležili te veselice in sicer korporativno.

Udeležite se torej te seje in bodite točni. Asesment se prične pobirati točno ob pol eni uri popoldne.

Bratski pozdrav,

Max Omerzel, predsednik.

John Gottlieb, tajnik.

Finančno poročilo za oktober, november in december, 1927:

Skupni dohodki v treh mesecih	\$ 881.28
Skupni stroški v treh mesecih	533.15

Cisti preostanek v oktobru, nov. in dec.	\$ 347.83
Preostanek v blagajni 30. septembra, 1927.	4.672.21

Blagajna 31. decembra, 1927 \$5.020.01

Razdelba premoženja:

Slovenski Dom, na delnicah Class A.	\$1.305.00
Slovenski Dom, na delnicah Class C.	1.125.00
Hranilna vloga na Metropolitan State banki.	1.613.76
Chekovni račun na Metropolitan State banki	974.23

Skupaj kot zgorej \$5.020.01

Pristopili: Rev. Anselm Murn, O.F.M., Agnes Augustin, Rudolph Jerin, Joseph Papesch, Anna Coff, Frank Gross, Jos. Osterman, Jr., Carl Osterman, Anna Režek, Mary Roblek, Annie Horžen in Mary Pire.

Črtani: Martin Baskovec, Josephine Pasdirtz, Joe Sluga ml., Anton Tomše, John Brajko, Milan Koren in Andrew Koren.

Umrli: Frances Krošel.

John Gottlieb, tajnik.

Rojakom v Waukeganu in No. Chicago

priporočam svojo veliko zalogo jesenskih in zimskih

oblek, sukenj, kakor tudi vsake druge vrste oblačila.

Posebna izbira trpežnega spodnjega oblačila takozvanega slovečega "Coopers" izdelka, kakor tudi vse vrste praznične in za na delo srajse.

ZIMSKA OBUVALA
vseh vrst dobite v naši trgovini.

CENE ZMERNE, BLAGO PRVOVRSTNO, POSTREŽBA TOČNA!

Se priporočam za poset!

Frank Opeka

502 — 10th STREET,
Waukegan, Ill.

A. Grdina & Sons

TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD

6017-19 Sa. Clair avenue in

1053 — E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

TELEFONSKA SLUŽBA DAN IN NOČ!

Randolph 1881 ali Randolph 4550

PODRUŽNICA:

15303 — Waterloo Road — Phone Eddy 5349

PISANO POLJE

ANGLEŠKA ŠPIJONAŽA.

(Dalje.)

Lotil se je znova dela, ker je v njem tista francoska "energija", ki sili človeka pričenjati zmirom znova. Sicer pa Perzija ni imela v tem burnem času kvalificiranih znanstvenih delavcev in tako je bil čez teden dni imenovan — glavno zavodi znanja perzijskega in orijentalistiki jezikov, za profesorja na gimnaziji v Okchavatu. Poleg tega je poučeval francosčino na visoki šoli ameriške misije in dosegel je profesor-sko stolicu na univerzi Rudzdy-jih v Enzli. Profesor Chevreau se je z veseljem lotil svojega učiteljskega poklica.

Toda, dasi tu ni bilo vojne in sovjetske revolucije, vendar severna Perzija ni zemlja mira. Glavno so vzemirjale de-želje angleške vojske, ki so vdrle z Mezopotamije in potovale po celi Perziji, pod prevezo, da zasledujejo roparske vojske Zangalisov, ki jih je vodil Kuček-Kan. Chevreau se, za vse to ni mnogo zmenil, popolnoma potopljen v svoje študije.

Ob prostem času je poznal le svoje gosli in par majhnih, revnih bibelotov, ki so ga spominjali Francije. In končno, običajno politika ne zanima doktorjev filozofije in profesorjev orijentalnih jezikov.

Kot javno delujoča osebnost, ki mora od časa do časa pose-titi družbo, se je seznanil z angleškim generalnim štabom, nastanjenim baš v Enzli in kmalu postanejo Angleži njegovi prijatelji. Poveljnik polkovnik Matthews, majorja Hamilton in Ronaldson, potem kapitan Backay in kurat Biddlecomb. Potem se "political officer", mlad poročnik, plavalas z zelenimi očmi, Willy Surnader, mož, ki je tu reprezentiral največjo moč, kar so jo kdaj ljudje postavili na svetu: Intelligence Service.

Nekega junjskega večera 1. 1918 je dejal mladi častnik med dvema časama čaja profesorja Chevreauju:

"Lahko bi nam tudi malo pomagali, dear Mister Chevreau. Saj, če tako vzamemo — inte-

res cele Evrope je, kar mi danes branimo. Tako dobro ste tu znan in imate toliko znanje!"

To ni bilo kakšno laskanje posebne vrste; profesor Chevreau, ki je obvladal razen drugih jezikov tudi perzijskega in ki je imel družabne stike z vso visoko družbo perzijsko v Enzli in Teheranu, kamor je včasih prihajal, bi res lahko izkazal angleškemu "political officerju" neprecenljive usluge. Spoštovana osebnost je bil nad vsakim sumom, da se meša v politiko, on, znanstvenik in učenjak, udan svojemu delu.

Profesor Chevreau, ki je hotel mirno delati, je moral seveda dati prednost Angležem pred vojsko Zangalisov; sprejel je to ponudbo in postal Surnaderov, zaupnik. S tem se je pa zapisal smrti.

(Dalje prih.)

Odpust tobačnih delav v Ljubljani.

Te dni je bilo odpuščeni 20 tobačnih delav v Ljubljani. Ker so prizadeti sredi zime brez sredstev na cesti in nekatere celo matere z otroci, je Jugoslov. strokovna zveza brzojavno intervenirala pri upravi monopolov in posl. Smodeju, da se odpusti takoj preklicjevo.

NATURE CURE HEALTH SERVICE, VAPOR BATHS

1800 S. Halsted Street, Chicago, Ill.

2 nadst. Ure 11 A. M. — 8 P. M.
Donaci lecnik je prišel iz starega kraja, ki leči kronične in razne bolezni, za katere mislijo, da tukaj ni zdravljenja. Dobivam zelišča in korenine iz starega kraja, pa jih sami lahko pripravite. Imam zdravila za želodec in masiram proti bolečinam v hrbtu in revmatizmu. Z otroci, ki se slabo razvijajo telesno ali umno, pridite k meni na posvet.

P. MATKOVIČ GORAN.

V NAJEM

2 lokala za trgovino, tudi vsakega posebej, pripravno za vsakovrstno trgovino ali kakršnokoli obrt. Prostor je dober, nahaja se na 1831-33 West 22. cesti, Chicago, Ill.

LEPO STANOVANJE

se tudi odda na 1833 W. 22. cesti, vse udobnosti, tudi kop. soba. Rent zelo poceni.

Za pojasnila pokličite Van Buren 4208 ali pa vprašajte v uradništvu tega lista.

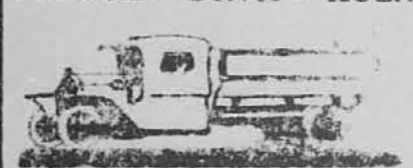
POIZVEDBA.

Podpisara Ema Deisinger, filozofka, Ljubljana ("Univerza Jugoslavija"), poizvedujem po svojih starih Alojziju in Francetu Čebavs, kje se nahajata, ker ni od jih že od svetovne vojne dalje nikakega glasu.

Naprosam jih nujno, da mi javita svoj naslov, ker jima imam sporočiti važne stvari.

EMA DEISINGER,
Univerza Jugoslavija,
Ljubljana, Jugoslavija.

PREVOZ - DRVA - KOLN

Rojakom se priporočamo za naročila za prevoz — drva in prevajanje pohištva ob času selitve.

Pokličite

Telefon: Roosevelt 8221.

LOUIS STRITAR

2018 W. 21st Place, Chicago, Ill.

GOSPODINJE V JOLIETU

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najcistejše in najcenejše MESO IN GROCERIJU
V zalogi imam vedno vsake vrste sveže ali suho prekajeno meso ter vse predmete, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko obrt.

JOHN N. PASDERTZ

COR. CENTER & HUTCHINS STS., JOLIET, ILL.
Chicago Telefon 2917.

Phones: 2575 in 2743

Anton Nemanich & Son

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V JOLIETU IN AMERIKI

USTANOVILJEN L. 1895

Na razpolago noč in dan — Najbolji avtorizirani pogrebniki in žensitovanja — Cene zmerne

1002 — N. CHICAGO, 87

JOLIET, ILL.

Pred ognjem in tatovom.

so naše varnostne skrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so va vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemnini za \$3 na leto. Ključke hranite vi, tako da brez vašega ključa skrinjice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstrižete obrestne kupone na svojih bondih.

Nasi uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posveto-vanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO & CLINTON STS., JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, predsednik Chas. G. Pierce, kasir
Joseph Dundas, pomožni kasir